

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

3 2010
ročník VI.
cena 10,- Kč

SAKRA, CHLAPI,
DŮLE !!!
ZAPOMNĚL SEM SA
PUSTIT!

LANŽHOTSKÉ HODY 2010

Hodové folklorní akce, společenské události a zábavy, sportovní akce

PÁTEK 17. 9

16.00	kopaná základna – Podivín (Pastvisko)
20.00	Předhodové zpívání mužáckého sboru a jejich hostů sál restaurace Podlužan
20.00	Hostinec U Zámečku LALOK BAND
20.00	Pizzerie Toscana – skupina GRAF

SOBOTA 18. 9

10.30	kopaná Lanžhot „B“ – Rakvice (Pastvisko)
14.00 - 18.00	místní muzeum
15.00	předání stárkovského práva
15.30	stavění máje
16.00	zahájení výstavy obrazů Ing. Ludvíka Jančara ve dvorní části muzea
19.00	Letní terasa Podlužan – taneční zábava s kapelou SANVEAN
19.00	Vinařství Uher – hodové posezení u vína s DH Fialenka
20.00	cimbálová muzika Jožky Severina Pod Vichů
20.00	Hostinec U Zámečku – THE TEACHERS
20.00	Pizzerie Toscana – skupina AMULET

NEDĚLE 19. 9

8.00	Ranní mše svatá
8.15	kopaná dorost – Podivín (Šlajsa)
10.30	kopaná Lanžhot „A“ – Velké Pavlovice (Šlajsa)
10.00	hodová mše svatá
13.00	odchod chasy pro 1. stárka
14.00 - 18.00	výstava ve dvorní části muzea
14.00 - 18.00	místní muzeum
15.00	krojovaná zábava pod májů
20.00	Slovácký dvůr hospody U Bartošů – THE TEACHERS
20.00	taneční zábava Pod Vichů – Luděk Budín
20.00	Pizzerie Toscana – disko
21.00	večerní zábava v Podlužanu

PONDĚLÍ 20. 9

9.00	mše svatá (<i>Po mši svaté v 9.45 hodin bude společný odchod průvodem na hřbitov, kde vzpomene na všechny zemřelé spoluobčany. Duchovní otec P. František Putna zve do průvodu i na vzpomínkovou pobožnost všechny občany i ty, kteří se nezúčastní mše svaté v kostele.</i>)
10.00	Letní terasa Podlužan – taneční zábava se skupinou ESSO
10.00	Hostinec U Zámečku – Malá dechová hudba
10.00-18.00	výstava ve dvorní části muzea
10.00-18.00	místní muzeum
13.00	odchod chasy pro 2. stárka
15.00	krojovaná zábava pod májů
20.00	večerní zábava v Podlužanu

ÚTERÝ 21.9

9.00	tenisový turnaj neregistrovaných hráčů
16.00	taneční zábava v Podlužanu

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

pomalu končí další volební období, blíží se volby do obecních zastupitelstev, a tak bych vám chtěl ty uplynulé čtyři roky trochu přiblížit. Dá se říci, že toto volební období začalo šťastněji než to minulé, kdy zkrachovala Union banka a my museli řešit jak získat finance, které nám tam zůstaly. Přesto ani toto volební období nebylo bez problémů. Krize v roce 2009 náš rozpočet připravila o 4 mil. Kč a letošní rok nevypadá o nic lépe. Chybějících 8 mil. Kč je na našem rozpočtu znát. Za tyto finanční prostředky měla být vybudována dešťová kanalizace a parkovací plochy v Nové ulici, nová komunikace a dešťová kanalizace v ulici Hrnčířská, Mlýnská II a další chodníky. Z tohoto důvodu musíme tyto akce přeložit na příští volební období. Projekty a stavební povolení jsou samozřejmě připraveny. Otazník visí i nad příštími lety. Jak velké budou škrty ve výdajích státního rozpočtu a jak bude omezena dotační politika. Toto všechno bude mít velký vliv na náš rozpočet. Bez dotací při současném rozpočtovém určení daní se větší investiční akce budou těžko realizovat. Lanžhot, ale i okolní obce leží v rozpočtovém pásmu, kde příjem na občana je nejnižší. Přitom z těchto daní přichází do našeho rozpočtu asi 26. mil. Kč. Proto je třeba bojovat o změnu legislativy, aby příjmy na občana byly přerozdělovány spravedlivěji.

Největší akcí tohoto volebního období byla výstavba domu s chráněnými byty. Dům byl otevřen v prosinci 2007 a je jednou z dominant Lan-

žhota. V roce 2007 byla v ulici Nádražní vybudována nová komunikace a chodník. Chodník byl také vybudován v ulici Kostická od obchodu s průmyslovým zbožím po ulici Palackého.

V roce 2008 byly vybudovány nové komunikace v ulici Nerudova a Na Pastůškách. V Nové ulici byla provedena rekonstrukce příkopu na odvod dešťových vod. V Komárnově byl vybudován zpomalovací ostrůvek. V ulici Olbrachtova byla dokončena kanalizace a rozvod plynu. Byly opraveny chodníky v ulicích Kostická, Komárnov a Masarykova. U staré školy a na Sokolském bylo vybudováno dětské hřiště a provedena výsadba zeleně. Do průmyslové zóny byl přiveden vodovod a v ulici U Stadionu zbudována nová komunikace s parkovištěm. Byla zakoupena restaurace Podlužan.

V loňském roce byla vybudována nová komunikace v ulici Olbrachtova a další část chodníku v ulici Kostická. V ulici Havlíčkova byla rozšířena komunikace o parkovací pruh u staré školy. Také nové parkoviště a parková úprava vybudovaná

v ulici I. a II. Příční přispěly k lepšímu vzhledu těchto ulic. U Jazérka byla vybudována nová komunikace a opravena dešťová kanalizace. Byla provedena rekonstrukce školní kuchyně a koncem roku byly zahájeny práce na rekonstrukci sociálního zařízení a kotelny na základní škole. Byla rovněž zahájena výstavba nového sběrného dvora v Lesíčku.

V letošním roce bylo uvedeno do provozu sociální zařízení na základní škole a zrekonstruovaná kotelna. V dubnu byl otevřen sběrný dvůr v Lesíčku. V září bude dokončeno zateplení a nová fasáda mateřské školy. Jeden z účastníků výběrového řízení na zateplení a výměnu oken na základní škole se odvolal proti výsledku výběrového řízení k ÚOHS (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže), proto jsme museli tuto akci zastavit až do rozhodnutí ÚOHS, čímž jsme ztratili dva měsíce prázdnin, během nichž měla být základní škola zateplena a vyměněna okna. Práce již byly zahájeny a ukončeny by měly být v polovině října.

Na všechny akce, které jsme v průběhu končícího volebního období dělali a na které byla možnost získání dotace, jsme dotaci získali. Celkové výdaje

na zmiňované akce byly ve výši 97,736 mil. Kč, z toho dotace činily asi 43,5 mil. Kč.

Další významná akce, která ale půjde mimo náš rozpočet je „Protipovodňová ochrana města Lanžhot II. etapa“. V současné době se projednává dotčení pozemků ve vlastnictví státu touto stavbou. Zahájení stavby předpokládáme na konci tohoto roku. Stavbu ve výši téměř 30 mil. Kč bude zajišťovat Povodí Moravy a je na ni 100% dotace.

Ještě o jedné věci, která zajímá občany, bych se chtěl zmínit. Je to záměr Ministerstva životního prostředí vyhlásit nejenom na našem katastru chráněnou krajinnou oblast. Proti tomuto záměru všichni starostové dotčených obcí vystoupili a projeví svůj nesouhlas. Víte, že proběhlo několik jednání i se samotným ministrem životního prostředí v Lanžhotě, kde byly jasně vysloveny naše názory na tento záměr. Na MŽP byly zaslány odborné argumenty a rázné odmítnutí vyhlášení CHKO na našich katastrech. A protože si někteří hrají na naše zachránce před CHKO, musím zdůraznit, že všichni starostové zúčastněných obcí bedlivě sledují vývoj situace a jsou připraveni hájit zájmy občanů. Myslím, že velkou roli při rozhodování, jestli CHKO vyhlásit nebo ne, bude hrát finanční situace, kdy ministerstva jsou nucena šetřit takřka za každou cenu. Nového ministra budou určitě zajímat náklady na vyhlášení a provoz CHKO. Podle mých informací jsou na ministerstvu připraveny odpovědi na naše dotazy. Problém je v tom, že na ministerstvu po volbách nejsou ještě přerozděleny všechny kompetence. Očekáváme, že v horizontu několika týdnů odpovědi obdržíme a podle toho se bude odvíjet naše další činnost.

Já si osobně myslím, že MŽP bez našeho souhlasu CHKO nevyhlásí.

V příštím volebním období, na něž ještě budu kandidovat na funkci starosty, bych rád dokončil rozdělané projekty a se svými spolupracovníky již připravujeme další projekty, na které je možno získat dotace a které významně přispějí k propagaci a rozvoji Lanžhota.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem členům zastupitelstva, výborů i komisí za aktivní přístup při řešení úkolů, které nás v průběhu tohoto volebního období čekaly. Děkuji také všem spoluobčanům, kteří nám v naší práci pomáhali.

František Hrnčíř, starosta města

Výpis usnesení z jednání Zastupitelstva města Lanžhot dne 2.9.2010

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

SCHVALUJE:

- program dnešního jednání
- ověřovatele dnešního zápisu:
  - Ing. Ludmila Dandová
  - Lenka Topolanská
- rozpočtové opatření č. 5 /2010
- prodej pozemku parc. č. KN 673/234 o výměře 44 m² panu Drahomíru Maděřičovi za cenu 50,- Kč/m²
- prodej pozemku parc. č. KN 2627/4 o výměře 3349 m² panu Miroslavu Létalovi za cenu 5 Kč/m²
- prodej pozemků panu Miroslavu Hřebačkovi parc. č. KN st. – 1307 o výměře 800 m² za cenu 105/Kč/m² a parc. č. KN 1609/70 o výměře 2096 m² za cenu 50 Kč/m²
- záměr prodeje části pozemku parc. č. PK 2092/4
- záměr prodeje části pozemku parc. č. KN 673/120

- zakoupení objektu č. p. 596 na pozemcích parc. č. KN st. 290/2 o výměře 78 m² a KN st. 290/3 o výměře 77 m²
- zakoupení ohňostroje
- vyřazení majetku dle návrhu inventarizační komise

BERE NA VĚDOMÍ:

- zprávu o kontrole usnesení
- zprávu kontrolního výboru
- zprávu z jednání rady města
- zprávu z jednání finančního výboru
- zprávu o plnění rozpočtu za 1.-7.2010

V Lanžhotě dne 02. 09. 2010

místostarosta města Lanžhot
Josef BARTOŠ

starosta města Lanžhot
František HRNČÍŘ

Vyhodnocení účasti členů Zastupitelstva města Lanžhot na jednání za volební období 2006 - 2010

Počet jednání celkem (do června 2010) 20

JMÉNO	ZŮČASTNIL SE	% ÚČASTI	POZNÁMKA
Hrnčíř František	20	100	
Osička Břetislav	17	85	
Hostina Antonín, Mgr.	20	100	
Straka Ladislav, Mgr.	16	80	
Dřevo Miloslav	20	100	
Topolanská Lenka	17	85	
Svozil Ludvík	17	85	
Dandová Ludmila	17	85	
Bartoš Josef	20	100	
Hostinová Věra	18	90	
Uher Aleš, Ing.	20	100	
Svačinová Helena	12	60	
Trčková Libuše	9 z 19	47	nový mandát
Polách Josef, Ing.	15	75	
Uhlíř Josef, RSDr.	6	30	
Pardík Vladimír, Ing.	19	95	
Burýšková Libuše, MUDr.	14	70	
Petrla Ctirad	15	75	
Uhlíř Marek, Mgr.	17	85	
Ciprys Jiří, Ing.	13 z 15	87	nový mandát
Hrubá Zdenka, Ing.	20	100	
Hloušek Jan, Ing.	1 z 1		odstoupil
Hromek Havel	1 z 5		odvolán

Stavební úřad vyzývá: zkolaudujte své dokončené stavby

Bc. Jaroslava Rajchmanová
Stavební úřad Břeclav

Stavební zákon zakotvuje povinnost stavebníka provést u vybraných staveb po jejich dokončení kolaudaci, na základě které je možno stavbu následně užívat. Situace je poněkud komplikovaná tím, že do 31. 12. 2006 platil zákon č. 50/1976 Sb. (tzv. „starý stavební zákon“) a od 1. 1. 2007 vstoupil v platnost zákon č. 183/2006 Sb., (tzv. „nový stavební zákon“), přičemž každý z těchto zákonů upravuje proces kolaudace odlišně. V následujícím textu se pokusíme podat obecné informace k této problematice s vědomím, že každá stavba je specifická, vyžadující jednotlivé posouzení, a vždy je proto v zájmu stavebníka obrátit se pro upřesňující informace přímo na stavební úřad.

Stavby pravomocně povolené do 31. 12. 2006, tedy za účinnosti starého stavebního zákona, se také kolaudují postupem podle tohoto zákona, tzn. je vydáno kolaudační rozhodnutí. Kolaudaci tímto režimem podléhají stavby, na které bylo vydáno stavební povolení. Nekolaudují se ohlašováné stavby (drobné stavby do 16 m²), které v obcích spadajících do působnosti Stavebního úřadu Břeclav byly povolovány komisí výstavby.

Stavby pravomocně povolené nebo ohlášené podle nového stavebního zákona se kolaudují v souladu s tímto zákonem, tedy u stavby, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit (např. občanská vybavenost, stavby pro obchod, průmysl,

dopravní infrastrukturu aj.) je vydán kolaudační souhlas. U ostatních staveb (většinou sloužících individuálnímu užívání), stavebník ohlásí záměr započít s užíváním stavby, a pokud stavební úřad toto užívání do 30 dnů od oznámení nezakáže, lze stavbu užívat a stavebník již neobdrží písemný doklad o povolení k užívání.

Zde je také nutno podotknout, že pojem „stavba“ nezahrnuje pouze novostavby, ale také např. přístavby, nástavby a některé stavební úpravy stávajících nemovitostí. Nejčastěji se jedná o novostavby rodinných domů, garáží, hospodářských objektů, vinných sklepů a jejich lisoven, ale také např. o přístavby, nástavby a půdní vestavby těchto staveb, úpravy bytových jader aj. Veškeré tyto stavby podléhají kolaudaci podle výše uvedených postupů.

Stavební úřad eviduje vydaná stavební povolení a ohlášení včetně následných kolaudací a při této činnosti zjistil, že počet nezkolaudovaných staveb vzrůstá. Vyzýváme proto stavebníky, kterých se tato problematika týká, aby učinili potřebná opatření a uvedli své nemovitosti do užívání nejenom fyzicky, ale také po stránce stavebního práva. Užíváním stavby bez kolaudačního rozhodnutí, oznámení, kolaudačního souhlasu nebo přes zákaz stavebního úřadu se fyzická osoba dopouští přestupku a právníká osoba správního deliktu s možností uložení pokuty až do výše 1 mil. Kč.

Základními podklady pro kolaudaci je žádost resp. oznámení a doložení podkladů, které individuálně, s ohledem na druh stavby a prováděných stavebních prací, stanoví stavební úřad. Nejčastěji se bude jednat o geometrický plán (tam, kde dochází ke změně půdorysných rozměrů

a tvaru – novostavby, přístavby) a revize vnitřních instalací a zařízení.

Tečkou celého procesu u staveb, které podléhají zápisu do katastru nemovitostí, je provedení tohoto právního aktu, k čemuž je příslušný katastrální úřad podle místa realizované stavby.

Kdo přešlapuje kolem CHKO

František Hrnčíř, starosta města

Někteří lidé, především Svatopluk Štěpánek a Antonín Hostina si z kauzy CHKO udělali předvolebního strašáka na lidi a sami se staví do role zachránců. Jejich snaha vydobýt z toho politický kapitál před komunálními volbami je evidentní. Článek Přešlapování kolem CHKO od S. Štěpánka, který vyšel nedávno v novinách, a pomlouvání mé osoby, rady i zastupitelstva, že proti vyhlášení CHKO téměř nic neděláme, zato Ant. Hostina se může přetrhnout, jak se snaží proti CHKO bojovat, to jasně dokazují. Nevím, jestli mnohdy trapné články, nesmyslné tlachání a stavění se do role odborníků je to pravé, co potřebujeme. Také jejich tvrzení o založení Občanského sdružení Soutok Lanžhot a lesní úsek Tvrdonice se nezakládá na pravdě. Občanské sdružení bylo zaregistrováno 5. 5. 2010. Zakládající schůze se konala 14. 5. 2010 v 19 hodin v restauraci Podlužan. Tři čtvrtě hodiny se vedly různé řeči o CHKO a potom Antonín Hostina prohlásil: „Předsedou občanského sdružení bude pan Štěpánek, místopředsedou budu já.“ Tímto se zakládající schůze rozešla. Dle stanov

tohoto sdružení, které jsou navíc špatné a je vidět, že byly původně sepsány pro nějaký jiný subjekt, měl být postup následující. Zájemce o vstup do sdružení podá přihlášku přípravnému výboru. Při určitém počtu zájemců může proběhnout zakládající schůze, která schválí stanovы sdružení, zvolí předsedu, místopředsedu a další orgány dle stanov. Z této schůze se pak udělá zápis a usnesení, aby zvolení zástupci mohli prokázat, že byli skutečně zvoleni. Toto je stručný popis, jak ustavující schůze měla probíhat. Jelikož schůze tak neproběhla, nemá Občanské sdružení Soutok Lanžhot a lesní úsek Tvrdonice žádné členy, a tedy ani předsedu a místopředsedu. Vlastně neexistuje. Protože tito pánové nedokázali podle daných stanov provést zakládající schůzi, nemají právo vystupovat jako zástupci tohoto občanského sdružení. Je s podivem, že nebyli schopni tak jednoduchou věc dovést do konce. Jak chtějí vést obec a vystupovat proti zřízení CHKO, když mají problém s tak banální věcí, jako je založení občanského sdružení.

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Vít Zima

Pavla Hubálková a Jiří Zima, Stráže

Pavel Horák

Eva Létalová a František Horák, Hrnčířská

Marek Trčka

Vendula Čičková a Marek Trčka, Stráže

Sňatky

Jana Hermanová, Lanžhot
a **Aleš Holomek**, Lanžhot

Andrea Vyletalová, Kratonohy
a **Ing. František Tuček**, Lanžhot

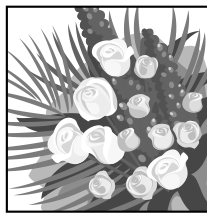
Lenka Tučková, Lanžhot
a **Jan Šůkal**, Břeclav

Jana Palkovičová, Lanžhot
a **Ján Sedál**, Kúty

Vladimíra Sýkorová, Lanžhot
Michal Zehnal, Rohatec

50 LET MANŽELSTVÍ

Ludmila a Ladislav Bartošovi, Na Peci

Výročí narození

90 let

Božena Fojtíková, Lipová
Marie Zvědělíková, Gagarinova
Marie Urubčíková, M. Šolochova

85 let

Margita Hakalová, Kostická

80 let

Jiří Švirga, Havlíčkova
Lidmila Mordychová, Masarykova
Věra Procházková, B. Němcové
Josef Ševčovič, MUDr. Kepáka

75 let

Jan Janulík, Nová
Vojtěch Šiška, Lesíčková
František Létal, Nádražní
Anna Kotlaříková, Nová
Ludmila Černá, K. Černého
Ing. Dezider Kováč, U Stadionu
Zdenka Polášková, Vinohrady
František Ondrysa, Pastvisko I.

70 let

Anna Buzíková, Gagarinova
Anna Vališová, MUDr. Kepáka

Jan Petrla, Krátká
Anna Sapáčková, Kostická
Ludmila Brantalíková, Dolní
Marie Šimková, J. Wolkera
Ludmila Zonygová, Stráže
František Škrobáček, Sokolská
Marie Tučková, J. Husa
Jarmila Třetinová, Komárnov
Božena Surá, J. Wolkera

65 let

Ludmila Šuláková, M. Šolochova
Libor Meluzin, Lipová
Ludmila Černická, Břeclavská
Jiří Beneš, Havlíčkova
Václav Prajka, Kostická
Josef Hnilica, Gagarinova
Ladislav Němeček, MUDr. Kepáka

60 let

Dana Uhrová, J. Wolkera
Štefan Billa, Lesíčková
Zdeněk Třetina, Lesíčková
Jana Mayerová, Na Dílni
Jaroslav Uhlíř, I. Olbrachta
Vavrinec Bertalan, B. Němcové

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (sňatky, narozené děti, výročí sňatků, výročí narození, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu.

Září Jožka Tureček

*Sbohem letošní žhavé léto!
Potok už není na brouzdání
a pouze slunce v době této
paprsky máčí v mlze ranní*

*Tažní ptáci bez rozloučení
odlétli Vráti se ale znova
Jakoby znali známé rčení:
Co bychom byli bez domova?*

*Když se tu jeseň uhnízдила
nastal čas burčáků Mladých vín
Ocúny vzkvetly barvy lila
avšak zrádné jedem kolchicin*

*V lužním lese kolem Doubravky
už lákají houby václavky*

Sté výročí narození Antonína Bartoše

Podle knihy *Clay-Eva volá Londýn* zpracovala J. Bartošová

Major Antonín Bartoš, MC se narodil 12. září 1910 v Lanžhotě. Po maturitě na břevclavském gymnáziu nastoupil zaměstnání jako poštovní adjunkt. V roce 1936 byl odveden a později nastoupil jako voják u 2. roty 10. hraničářského praporu v Trebišově, kde absolvoval s dobrým prospěchem poddůstojnickou školu.

Po propuštění z vojenské prezenční služby se vrátil ke svému občanskému zaměstnání a nastoupil jako poštovní adjunkt v Břeclavi. V září roku 1938 byl A. Bartoš povolán na vojenské cvičení. V důsledku mobilizace byl ponechán v činné službě, propuštěn byl 8. října. Do Břeclavi, která byla zabrána Němci, se vrátit nemohl, proto si našel zaměstnání na nádražní poště v Brně.

10. března 1940 odešel spolu se svým bratrem Františkem a kamarády Janem Fojtíkem a Jaroslavem Klvaňou z Lanžhota do zahraniční armády. Prodělal celé francouzské tažení a po jeho skončení přijel v první polovině července 1940 lodí do Anglie. Za statečnost v bojích ve Francii byl k 28. říjnu 1940 vyznamenán Čs. medailí „Za chrabrost“. V březnu příštího roku byl povýšen do hodnosti svobodníka aspiranta. Absolvoval školu důstojníků v záloze, kde se také seznámil se svými pozdějšími druhy ze skupiny Clay, Jiřím Štokmanem a Čestmírem Šikolou.

Po skončení důstojnické školy a para kurzů (1942) se stal velitelem paraskupiny „Clay-Eva“. Skupina byla vysazena na území protektorátu v dubnu 1944 poblíž obce Hostišová na Zlínsku. Poté se přesunula do Bystřice pod Hostýnem, kde se jí podařilo usadit a postavit zpravodajskou a vojenskou organizaci sahající od Břeclavi po Ostravu. S Londýnem udržela radio-telegrafické spojení, přičemž odeslala 800 depeší a přijala 300 pokynů. Tím A. Bartoš plnil své poslání a jako velitel „nejúspěšnější paraskupiny“ mu byl udělen vysoký britský vojenský řád Military Cross (MC).

Po válce byl navržen a zvolen do parlamentu za Zlínský kraj. Brzy si svými nekompromisními postoji k praktikám komunistických poslanců vysloužil jejich nenávisť. V roce 1945 se oženil s Marií Šestákovou (její bratr Ladislav bojoval v Anglii jako pilot) a příští rok se jim narodil syn Antonín.

Po komunistickém puči byl A. Bartoš koncem února 1948 zatčen, byla mu odebrána jak vojenská hodnost, tak všechna

vyznamenání. Podařilo se mu však utéci. I se svou rodinou přešel ilegálně do Rakouska, dále do Švýcarska a odtud do Francie. Čekal je krušný úděl exulantů. Po jednoročním pobytu ve Francii mu byla nabídnuta možnost zúčastnit se třetího odboje proti komunistům. Odstěhoval se s rodinou do Německa a vstoupil do zpravodajské protikomunistické kurýrní služby generála Františka Moravce, svého bývalého velitele z války proti Německu. V letech 1950 – 1952 vedl zpravodajskou skupinu kurýrů, která dodávala spojencům nejnovější zprávy vojenského i ekonomického rázu. Kromě toho vykonávali i humanitní úkol – zachraňovat osoby ohrožené a pronásledované komunisty v Československu.

Po skončení kurýrní služby v roce 1952 odjel s rodinou do Spojených států, kde pak žil v New Yorku. Pracoval nejdříve jako dělník v drátovně, později jako konstruktér. Založil Svaz československých důstojníků v exilu, byl aktivní spolupracovník v Sokole, v Radě svobodného Československa a jiných exilových spolcích. Vždy hájil zájmy osvobození Československa od komunistické nadvlády.

Domů, do Československa, se mohl vrátit až v březnu 1990. Nejcennějším poděkováním za válečnou činnost v desantu Clay mu nebyl stisk ruky prezidenta Václava Havla, ale přivítání od občanů Bystřice pod Hostýnem, kde mu bylo uděleno čestné občanství města.

Zemřel v New Yorku 13. prosince 1998.

foto: J. Tureček

Podzím

Miluše Linhová

*Dívám se kolem
a vidím stromy,
jak jsou vám krásně zbarvené,
je podzím, ptáci odlétají
za teplem, sluncem v širou dál.*

*Bude nám teskno po jejich švitoření,
když ráno probouzí les,
jakoby vítali svým zpěvem
každíčký slunečný den.*

*Děšť, mlhy, plískanice,
to všechno patří k podzimu,
pavouk tká svoje síť
a babí léto překvapí tě.
Budeme čekat na zimu?*

II. vánoční jarmark

Hana Tučková

Kulturní komise MěÚ Lanžhot připravuje na sobotu 27. listopadu 2010 II. vánoční jarmark. Po úspěšné a kladně hodnocené loňské premiéře chceme v této akci pokračovat. Proto již nyní vyzýváme občany, podnikatele i amatéry, kteří by měli zájem na tomto jarmarku prodávat své výrobky, výpěstky, své zboží, aby se včas (nejpozději však do 19. 11. 2010) přihlásili na MěÚ Lanžhot, a tím si zajistili prodejní místo. Samozřejmě, tak jako loni budeme upřednostňovat místní zájemce, rádi však přivítáme i ostatní, hlavně se zbožím, které bude zajímavé a lákavé pro

občany. Rovněž doporučujeme prodejcům, aby si připravili vhodnou výzdobu prodejních stánků, které budou opět zajištěny.

Tato prodejní akce bude doplněna celodenním vystoupením dětí a mladé dechové hudby.

Těšíme se na prodejce i na Vás, všechny občany.

Věnováno spolužačkám

ročník 1950, které v roce 2000 byly slavné padesátnice...

*Už jsme všechny oslavily (spolužačky) šedesát.
Říkají, že těch šest křížků není na nás vůbec znát!*

*I když oko ošidíme, účel světí prostředky,
každá ale sama známe své zdravotní výsledky.*

*Užívejme odpočinku, v důchodu je pojištěn,
máme přece vyděláno každé ráno, každý den.*

*Protože ty moci pány napadají myšlenky,
že do smrti budou dělat stařečci a stařenky.*

*Popřejme si zdraví, lásku, spokojenost v rodině,
v našich mužích mějme pomoc a to v každé hodině.*

*Ať nás ještě dlouhá léta hřeje boží sluníčko,
o to za nás Syna popros, Krista Pána Matičko!*

*přeje
Marie Prajková*

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Z farních událostí

Marie Uhrová

Z doby ještě předvelikonoční připomínám přeshraniční pouť naší farnosti k Panně Marie Bolestné do Šaštína **23. března**, která se stala pěkným zvykem.

V dopoledních hodinách vyrazilo osm poutníků pěšky, odpoledne se k nim opět připojili další poutníci autobusem, doplnění poutníky z Kostic. Letos jely i děti, které přinášely při mši sv. obětní dary, což nás velmi potěšilo.

Další, také již tradiční pouť, byla **13. května** do Žarošic. Když jsme odjízďdli, vypadalo to, že nám bude počasí přát, ale při mši sv. se ochladilo a než skončil světelný průvod, přihnala se průtrž mračen, takže na žádáním z nás nezůstala nitka

suchá. Byla to taková oběť Panně Marii, které máme za co děkovat a o co prosit.

19. června jsme se přidali ke kostickým poutníkům a jeli jsme s nimi na Turzovku, z Lanžhota nás jelo patnáct. Poutě se zúčastnili poutníci od Lanžhota až po Veselí nad Moravou. Jel s námi i náš duchovní otec. Mši sv. celeburoval prezident Fatimského apoštolátu pro Českou republiku P. Dokládál a otec František mu koncebroval.

6. června – Boží Tělo

Po mši sv. na Náměstí se vydal tradiční průvod s Nejsvětější Svátostí ulicemi Lanžhota.

24. června vzpomněl děkovnou mši svatou otec František deset let svého kněžství. Jen my farníci jsme trochu selhali...

Boží Tělo

27. června – farní odpoledne

Farníci se přišli pobavit a zároveň oslavit s duchovním otcem jeho 10. výročí kněžského svěcení.

5. července – Cyrilometodějská pouť do Mikulčic

Každý rok tuto pouť Podluží zajišťuje jiná obec, i když hlavní starost stejně zůstává na Mikulčicích. Měli bychom si velmi považovat toho, že tolik biskupů se této pouti zúčastňuje. Je to jediná podlužácká pouť v takovém rozsahu. Ale je tomu opravdu tak? V letošním roce organizovala poutní mši naše farnost. Naposledy jsme tuto pouť vedli v roce 1993 za duchovního otce V. Stejskala. Od té doby bylo slyšet mezi našimi farníky spoustu řečí, proč zase nepořádá pouť Lanžhot znovu, jak to bylo tenkrát pěkné, ale to byly jenom plané řeči. Tolik neochoty a výmluv, co je v našich lidech – ve farnících, kteří pravi-

delně navštěvují bohoslužby. „Lidi, kde se to v nás bere?“ Věřte, bylo mi z toho všelijak. Ale nakonec to snad dopadlo dobře. Díky mladým, že nakonec pochopili důležitost své účasti a pouti se v krojích zúčastnili.

10. července udělal biskup Vojtěch Cikrle v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně jáhenské svěcení, mimo jiných, i Miroslavu Prajkovi z Lanžhota. Farníci na tuto slavnost jeli autobusem, auty nebo vlakem. Byli jsme na Petrově mezi prvními, takže si každý mohl sednout tam, kam chtěl a měli jsme to, jak se říká, z první ruky. Byl to moc krásný zážitek na celý život. Když

otec František Mirkovi oblékal jáhenský ornát, bylo to dojemné až k slzám. Kdo se nezúčastnil, může opravdu litovat. Na zpáteční cestě jsme se stavili v Rajhradě, kde jsme

poobědvali, prohlédli si kostel a pak už jsme se ubírali k domovu.

To je ohlédnutí za farním půlrokem a přejme si, aby nás Panna Maria chránila a provázela nás na našich dalších poutích.

Mamína club

Za Mamína club Petra Steinerová

Naším nejmenším jsme se rozhodli udělat zajímavý Den dětí, a tak ve spolupráci s rodinným klubem Brouček z Moravské Nové

Vsi jsme navštívili divadelní představení „O chytré princezně“. Vystoupení herců bylo velmi poutavé a vtáhlo do děje malé i velké.

Zakončení školního roku proběhlo na farním dvoře zapálením ohně a opékáním špekáčků. Setkávání o prázdninách bylo až v odpoledních hodinách od 16 – 18 hodin podle počasí. Při nepřízní a komáří invazi jsme strávili den v kinosále a při hezkých slunečných dnech na farním dvoře. Uspořádali jsme „bublínkový den“, malovali jsme na trička, savovali, tvořili ze sádry...

I přes veškerou kritiku a nepochopení druhých jsme nakonec našli prostory ve Společenském domě, kde se i při nepříznivém počasí nadále scházíme. Podmínky nejsou sice ideální, protože nám tu chybí koberec pro nejmenší a prostory, které bychom si mohli vybavit a zútulnit. Snažíme se mezi sebou vytvořit příjemnou atmosféru a společně navrhnout, co by děti, nebo i nás – maminky zaujalo a co by se dalo zrealizovat. Nápadů a návrhů je docela dost, ale pak nastává další kámen úrazu - KDO TO ZARĚDÍ?

Prozatím se scházíme nepravidelně, protože samotná příprava programu a sehnání potřebných pomůcek stojí jen na pár aktivních maminkách, které zanedlouho nastou-

pí do práce. Proto dáváme do KTV (kabelovky) informaci, kdy setkání proběhne a jaký bude asi program.

Tento rok ještě plánujeme na podzim uspořádat „Bazar oblečení, hraček, knih,...“ s možností prohlídky a koupi šperků v předškolní Společenského domu. Ale je zde

otázka – **nebude to poslední akce?** Když se nenajde vstřícnost, ochota a snaha druhých dělat něco pro naše nejmenší, ale i pro naše město, tak se pak nedivte, že někde něco funguje, zatímco tady je předvídaný krach a neúspěch už v samotném počátku.

Touto cestou chci poděkovat všem maminkám i tatínkům, kteří se jakkoliv zapojili do uskutečněných akcí a příprav. Zároveň chci vybidnout ostatní lidi, kteří nám mohou něco nabídnout, ať už je to v podobě nějaké přednášky, besedy, umění, tvoření, výletu, spolupráce, aby se nebáli nás kontaktovat. Jsme přece lidé a můžeme se domluvit.

Kulturní komise bilancuje

Vlasta Ciprysová

V říjnu budou volby a kulturní komise v tomto složení přestane pracovat. Ráda bych napsala o členech, kteří věnovali část svého volna, někdy i financí, činnosti kulturní komise – někteří i několik let. Těm, kteří přijdou po nás, držíme palce, ať se jim práce daří a mají takový činorodý dobrý kolektiv, jaký byl náš.

Poslední čtyřleté období doznalo několik změn – někteří odešli, jiní přišli. Přibylo zapojených rodinných příslušníků a přátel.

Ve zpravodaji pravidelně informuje o akcích buď Hana Tučková, nebo Martina Čadová. Nakonec i zvýšená účast na akcích dokazuje, že se stávají tradičními a někdy i polovina diváků jsou lidé z celé republiky i rodáci ze zámoří. Dobře víme, že bez podpory starosty Františka Hrnčíře a zastupitelstva by se tak nedařilo. Ale stále jsou mezi námi spoluobčané, kteří čekají „až to bude v kabelovce“. Naše vstupné patří k nejmenším v regionu.

Nyní vám představím jednotlivé členy:

Komisi řídí už po čtyři volební období členka zastupitelstva **Věra Hostinová**, učitelka MŠ. Ona nejen komisi s přehledem řídí, rozděluje úkoly, zajišťuje spolupráci s mateřskou školou, předkládá zprávu na zasedání zastupitelstva, ale zapojuje do akcí celou rodinu. Tato pětinasobná vitální babička má stále co dělat. V kultuře navazuje na svoji činnost v Osvětové besedě. Má zásluhu na tom, že komise pracuje s radostí, kritika se řeší s klidem. Myslím, že své znalosti by měla předávat i nadále.

Člen zastupitelstva **Břetislav Osicka** je členem komise třetí volební období, tj. 12 let. Pro folklor by dal život. Sbírá vše, co se

týče krojů, fotografie, které lidé z neznalosti odhazují. Slovácký dvůr i slovácká jízba dokazují, jak se o ně majitel stará a stále zlepšuje – je to náš reprezentační kulturní stánek. Přichází s dobrými nápady – přehlídka dechových hudeb má za sebou už osm let. Kapelník Metoděj Prajka by měl radost. Pět let už probíhá přehlídka lidových vypravěčů. Stále noví a noví vypravěči přicházejí do Lanžhota, ale úspěch mají i lanžhotští vypravěči. Bývá to radostné odpoledne. Slovácký dvůr rozeznávají i rytmy Havajské noci. Nejen pořady, ale i výborné občerstvení láká stále více návštěvníků. A Břeta stačí psát i do zpravodaje. Kde bere sílu k rozsáhlé činnosti a neztrácí úsměv? Zázemí – výborná zpěvačka Jitka si s manželem rozumí nejen ve zpěvu. Doprovází ho na akcích Moravanky, kde Břeta zpívá už 25 let. Syn Vojta hraje nejen v DH Fialenka, ale je i dobrý zpěvák a ve verbuňku ho mají co dohánět.

První volební období pracuje v komisi **Marie Prajková** – kdo by jí hádal důchodový věk? Leckterá mladice by jí mohla její elán závidět. Pochází z rodiny, o které se právem říká „zpívá celá rodina“. Přinesla řadu nových nápadů, které s pomocí komise uskutečňuje, moderuje, připravuje pásma. Její zásluhou se stalo tradicí zpívání ženských sborů. Účast pomáhají zajišťovat členky ženského sboru, který ona vede. Tento soubor má už za sebou pěknou řádku vystoupení na různých přehlídkách mimo Lanžhot. Dalšími zdařilými akcemi, které zajišťovala, byl Den matek a vánoční zpívání u betléma. Ohlas měly i scénky –

vždy v krojích. Do krojů stačí obléci celou rodinu.

Další členkou kulturní komise, která přinesla nový vítr, je členka zastupitelstva **Zdenka Hrubá**, učitelka ZŠ. Má dost nápadů, které dovede do konce a ekonomicky zhodnotí. Je jí plno – ve škole zajišťuje spolupráci s komisí, propaguje DH Fialenku (samozřejmě, že této dechovce mladých fandí celá komise), kde hrají její žáci. Obohatala mimoškolní činnost dětí, později i dospělých o taneční školu Jany a Zdeňka Fenčákových. A tak byly obohaceny akce – karnevaly, Gala-šou, plesy, rytmy Havajské noci aj.

Přivedla i novou členku komise **Janu Hrubou**. Ta se hned zapojila do práce. Pomáhá při každé akci a je vidět, že ji tato činnost baví.

Stejně tak poctivě pracuje druhým volebním obdobím **Ludmila Mrázová**. Moc toho nenamluví, ale o to víc pracuje. Dříve při svém zaměstnání šila a sháněla kroje pro MŠ, pekla s dětmi koláčky k dětským hodům a nyní v komisi dělá, co je třeba.

Nejmladším členem komise (co do počtu let) je mladý důchodce **Pavel Šesták**. Ve sboru mužáků zpívá od jeho založení, je i sólový zpěvák. V komisi hlavně zastává názor „aby sa něco dělalo pro mladé“. Pomáhá hlavně tam, kde je třeba i té mužské síly. Do práce v komisi „přitáhl“ i manželku Aničku, která pomoc neodmítla. Je už „naša“.

Nesmím zapomenout na ty, kteří v komisi pracovali. Velkou pomocí byl kapelník a vedoucí mužáků **Luděk Steiner**. Výborný zpěvák, moderátor, můj milý žák a hlavně dobrý člověk. Dnes už se na nás dívá z muzikantského nebe.

Můj soused **Pavel Uher** začal pracovat s velkou chutí v komisi a hlavně jako vedoucí dětského souboru Lanžhotčánek. Spolu s J. Švachem, který založil v regionu bezpočet dětských souborů a mnohé dodnes úspěšně dlouhé roky vede, v krátké době dokázali vytáhnout soubor tak, že mohl vystupovat i mimo Lanžhot. Proč za krátkou dobu Lanžhotčánek ukončil činnost? Způsobily to některé děti, nebo dospělí, kteří si nenechali vysvětlit určité problémy? Velká škoda! Tolikrát soubor začínal a zase skončil. A tak soused pomáhá zpívat lanžhotské chase, dospělým ve Valticích a sám zpívá s mužáckým sborem v Lanžhotě.

Přínosem byla krátce v tomto volebním období i **Ludmila Kračingerová**. Je škoda, že z vlastní vůle z komise odešla.

V komisi po tři volební období jsem byla i já. Moje návrhy přijímala komise ráda a hlavně je pomáhala uskutečňovat. Vzpomenu jen na některé. Na první Den matek jsme pozvali maminky, které měly více jak pět dětí. Malá kytička a pozornost všech je potěšila. Program byl z vlastních zdrojů. Začal působit ženský sbor. O pozvání Jiřího Zonygy jsem nemusela komisi přesvědčovat. Stejně ochotně pomohl starosta při vzpomínkové akci k 90. výročí republiky. Lípa, zasazená před Masarykovou základní školou, bude připomínat tuto událost. Pravidelně píší příspěvky do zpravodaje. S kamarádkou Aničkou Ferstlovou jsme léta o hodech vítaly návštěvníky muzea. Důležité vždy bylo – když člen komise přišel s dobrým nápadem, stal se již záležitostí celé komise.

Naše kulturní komise měla štěstí, že zapsatelkou se stala **Hana Tučková**. Pěknou řádku akcí pomáhala zjišťovat, a to nad rámec svých povinností. Některé byly zvláště

složité. Navíc se těchto akcí zúčastňovala a opět pomáhala. Její rady byly cenné - zná všechny spoluobčany a také osobnosti z kultury. Vzpomenu jen tu poslední - vánoční trhy - to byl její nápad. Na zajištění se samozřejmě podílela celá komise. Akce se líbila, a tak se stane asi tradicí. Pro folklor žije, kroje umí šít, ale také uchovávat. Je roditelkou kronikářka, její články jsou čtivé. Ať

Alej

Jož. Uher

*Strom stromu si mne předává,
když unaveně jdu sám cestou v aleji.
Vše čím je, to mi rozdává
a nebere mi sílu ani naději.*

*A šumí, když mám z ticha strach.
Těž s ptáky zpívá, když mne tíží mlčení.
Pod listím kryje cesty prach
a pod ním mnoha generací kráčení.*

*Jen pouští stromy nevedou
krok žiznicích po obou stranách pěšiny.
Kdo kráčí po ní za vodou,
jen suchem v dunách vítají ho mršiny.*

*Někde alej stromů korunami cestu zakvelbí;
jdeš a sem tam strážkem světla
v tvář tě slunce políbí.*

se jí i nadále daří v komisi - samozřejmě kulturní.

Dnes je za městský úřad v komisi také **Martina Čadová**. Kultura jí není cizí, a tak se zapojuje do příprav všeho, co komise dělá.

A úplně na závěr bych chtěla poděkovat všem našim spoluobčanům, kteří naše akce podpořili svou účastí.

Javor... Jako nesmělý jedináček „úkropeček“ růstával na Hrubém vršku u majáku při staré silnici z Lanžhota od Jazerka po Kostickou váhu. Mnoho let vedla kolem něho moje cyklistická trasa vyjížděk milovanou krajinou. Podívoval jsem se nad jeho samotářským bytím. Až jednou mně můj přítel František Uhlíř z Nové ulice o aleji nádherných javorů podél staré silnice v celém tom jejím úseku, o kterém se výše zmiňuji, zajímavě, nadšeně a s dojetím povyprávěl. Znal jménem dokonce i zaměstnance obce, který o ni i o silnici samotnou pečoval. V některých místech vytvářely javory svými korunami nad cestou klenbu, jakou lanžhotská věřící znali snad pouze z kostela. Dnes už v okolí našeho mladého a rozpínajícího se města stejně romantické a duši uklidňující i povznášející aleje, nebo stromořadí podél svodnic - „cají“, těžko nalezneme. A snahy těch, kteří by přáli jejich návratu do lanžhotské přírody, už tak prohloučně a prolidněné, naráží na nepochopení lidí opačného smýšlení. Je dobře, že vedení města stojí za těmi prvními. Dá se říct, že moderní člověk zitrka, zrovna jako dneška, si bude moci koupit leasco, ale klenot nejčennější, **přírodu se stromořadími a alejemi**, si musí vytvořit a chránit sám! Třeba i pro popozítřek...

Ženský sbor z Lanžhota

Marie Prajková, vedoucí ženského sboru

Náš sbor už zpívá dlouhá léta, jeho základ tvoří zpěvačky kostelního sboru. Poprvé jsme jako sbor vystoupily v roce 1987 v Hodoníně a od té doby jsme zpívaly při různých oslavách a příležitostech v Lanžhotě a okolí.

Navázaly jsme na tradice ženského sborového zpívání v Lanžhotě - generace našich maminek, jejichž sborové zpívání bylo na vrcholu v 60. až 80. letech. Pro jejich vysokou úroveň se nám tento sbor stal velkým vzorem a motivací. Snad jsme si také uvědomily, že právě my máme za povinnost nést štafetu dál...

S vývojem mužského sborového zpívání vznikly na celém Podluží, Hornácku i Dolňácku, v každé obci či městě mužské nebo mužácké sbory. S jejich vznikem začala nová tradice přehlídek, na které se tyto sbory vzájemně zvaly. A protože ženy nechtějí nikdy zůstat pozadu, začaly se také scházet a utvořily rovněž sbory ženské. Tím vznikla i tradice zpívání ženských sborů.

Do tohoto řetězce vstoupil náš ženský sbor někdy před čtyřmi léty, kdy nás za-

čaly na přehlídky zvát okolní sbory. Co to znamenalo? Musely jsme se častěji scházet, až se naše zkoušky staly pravidelnými. Za dobu čtyř let jsme získaly kontakt s mnoha ženskými a mužskými sbory, ale stává se, že někdo vám začne být bližší než ti ostatní, se kterými si vzájemně vyměníte pozvání na přehlídku sborů. V našem případě je to ženský sbor z Hroznové Lhoty, kde jsme vystupovaly už pětkrát. A musím říci, že se mezi námi vytvořil i osobní vztah.

Ale zpět k našemu „Ženskému sboru z Lanžhota“. V současné době je sbor jedináctičlenný, z toho zpívá šest děvčat první hlas a pět děvčat hlas druhý. Zvláštností našeho sboru je to, že jsme sborem sólistek, protože nadpoloviční většina je schopna zazpívat buď sólově, nebo v duetu, což není u sborů tak obvyklé. Často se nám stává, že se nás na vystoupení ptají, jestli máme nahráno CD s našimi písničkami, že by si je rádi odnesli do svých domovů, aby si tak uchovali svůj zážitek z našeho zpívání. Jenomže uskutečnit takovou záležitost není věc jednoduchá. Představuje

to, mimo jiné, i značné finanční prostředky, které ovšem nemáme.

A právě toto byl jeden z četných důvodů, který nás vedl k zaregistrování „Občanského sdružení Pěvecký sbor Lanžhot“. Cíle činnosti sdružení jsou: rozvoj a zachování lidových kulturních tradic a reprezentace folklóru a pořádání kulturních akcí.

Sdružení je neziskovou právníčkou osobou, která může přijímat dary od sponzo-

rů. Proto se obracíme na naše příznivce, aby svým příspěvkem podpořili snahy a cíle našeho sdružení.

V září nás čekají naše hody, kterým už tradičně předchází „Předhodové zpívání mužských sborů“. I letos se koná v pátek 17. září. Tohoto zpívání se zúčastní i náš ženský sbor, a tak svůj příspěvek končím pozváním na tento večer a přáním, aby se ty letošní hody vydařily.

Skupina L. A. DANCERS tančí country tance

Marie Petřlová

Již od února 2009 se schází každý čtvrték ženy a dva muži při nácvičce country tanců pod odborným vedením paní Libuše Vojtekové z Břeclavi. Později ji oslovila i další skupina, která existuje od září loňského roku. Vedoucí Libuše Vojteková říká, že každá skupina je na jiné úrovni. Každá skladba má svou choreografii. Obě skupiny tvoří asi 40 lidí ve věko-

vém rozmezí 20 – 65 let. Děvčatům nevadí, že tam chodí jen dva muži, při country partnera nepotřebují. Vymyslela si název L. A. DANCERS. Velmi úzce spolupracují s country skupinou z Charvátské Nové Vsi REBELS.

Několik děvčat a jeden muž se připravují na mistrovství republiky do Písku. Přej-

me jim co nejlepší umístění, aby dobře reprezentovali naše město. Taneční skupina vystoupila na lesáckém plese, na výroční schůzi Svazu tělesně postižených v Lanžhotě a při oslavě Dne matek STP v Břeclavi v sále městského úřadu, za což jim jménem MO STP ještě jednou děkuji.

V zimě se všichni scházeli ve Společenském domě, nyní tančí na Slováckém dvoře U Bartošů. Srdečně děkují Břetovi

Osičkovi, který jim tato setkávání umožnil. Díky patří také Libuši Vojtekové, která mezi ně vnáší radost z pohybu a dobrou pohodu. Všichni se setkávají rádi, zatančí si, pobaví se, odreagují se od každodenních starostí. Přejme jim, ať jim dosavadní elán ještě dlouho vydrží a více vystoupení na různých společenských akcích.

Kdo má šikovné ruce

tB

V posledním čísle regionálního časopisu Zvony Podluží mě zaujal článek Hany Tučkové o šikovných lanžhotských ženách a Markovi Turečkovi, kteří zhotovují jednotlivě součásti našich krojů.

Chtěla bych upozornit na dvě mladá šikovná děvčata, která mají také moc šikovné ruce a hlavně velikou trpělivost.

Jedná se o *děvčata Hrabicových* - dvojčata Broňu Bartošovou a Danu Uhrovou. Vyšívání je baví už od dívčích let a za tu dobu vytvořily spoustu krásných ubrusů, deček a prostírání.

Začínaly klasickým křížkovým vyšíváním, později přešly na složitější techniku zvanou richelie.

Jen pár zasvěcených ví, že před několika lety zhotovily pro lanžhotské mužáky *lajble* k mužáckému kroji podle starého vzoru, i když před tím nikdy nic podobného nedělaly. S prvními jim pomohla Alena Škrobáčková a pak už jim to šlo samo.

Broňa moc pěkně opravila synovi Jeňovi pérko na guláč a dokonce vyrobila celé úplně nové do Charvátské Nové Vsi.

Košile ke kroji dnes pere a žehlí jak starý profík, protože ti její chlapi mají docela velkou spotřebu.

A aby toho nebylo málo, holky se rozhodly, že se začnou učit vyšívat punty ke *šňůrkovým košelám*.

Začaly chodit na radu k paní Aničce Mlýnkové, která se jim ochotně věnovala. Když každá vyšila svůj první punt, jely s velkým strachem ukázat své prvotní tvory paní Mařce Kořínkové. Počítaly s

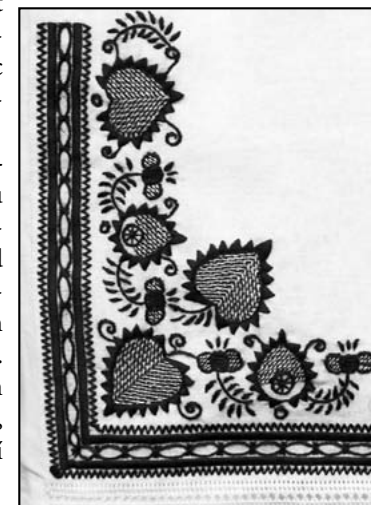
tím, že punty nebudou k užítku a čekaly výtky a kritiku. Ale přepočítaly se.

Paní Kořínková jejich práci nejen že pochválila, ale hned si oba punty nechala a vyprovodila je se slovy „*enom nech honem vyšívají dál*“.

Dnes je zastihnete obě v pilné práci s jehlou a červenými bavlnkami v ruce. Děvčata jsou teprve na začátku této bohužel činnosti, ale myslím si, že si naši pozor-

nost obě zaslouží.

Držme jim palce, ať je vyšívání hodně dlouho baví a mají ze své krásné práce radost.

Houslař z Kyjova - rodák z Lanžhota

Jaroslava Bartošová

Když se mi před časem dostal do rukou článek z Mladé fronty o houslaři Vojtěchu Uhrovi, hned jsem si podle fotky vzpomněla na kluka, kterého jsem kdysi v Lanžhotě vidala. Je to ale už hodně let a nikdy jsem neslyšela o tom, že by byl houslařem. Je to tím, že léta v Lanžhotě nežije a jeho maminka, Ludmila Uhrová z Kostické ulice, je velmi skromná žena, která se úspěchy svého syna určitě na potkání nechlubí. Nejdříve se jí ani nelíbila myšlenka, že by o „Vojovi“ vyšel článek v našem zpravodaji.

Kdysi jsem četla zajímavý životopisný román o Antoniu Stradivarim a několika dalších geniálních houslařích. Většinou celé generace se zabývaly výrobou houslí, často se dědilo řemeslo z otce na syna. Získat kvalitní materiál na výrobu dobrých houslí byl velký problém, dřevo se léta uchovávalo pro další generace.

Jak je tomu u Vojtěcha Uhra? A jak se vůbec k houslařině dostal?

„První myšlenka o možnosti někdy něco takového dělat byla možná v době tak kolem mých patnácti, šestnácti let, kdy se nám při trempování rozbil kontrabas a neměl ho kdo opravit. Tak jsem se do opravy pustil sám,“ říká V. Uher. Přesto se v mládí houslařem nevyučil.

K houslařině se dostal přes elektrikářské učiliště, průmyslovku a nedokončená vysokoškolská studia. Když o tomto uměleckém řemesle začal uvažovat, musel nejdříve sehnat spoustu informací, hledat vhodnou literaturu, navštívit různé známé. Dálkově vystudoval houslařské učiliště, kde, jak říká, se sice naučil hodně,

ale teď už jde svou cestou. „Měl jsem to štěstí, že jsem mohl navštívit houslařské dílny v německém Mittenwaldu a hlavně baštu houslařství - italskou Cremonu, kam jezdívám doposud a kde i přes jazykovou bariéru jsem toho hodně viděl, hodně se poučil. Já jsem nezdědil houslařinu po předcích, takže jsem se učil stylem pokus - omyl, až jsem našel svůj vlastní styl.“

Samostatně vyrábí strunné nástroje ve své dílně v Kyjově od roku 1996. Také se věnuje restaurování, pravidelnému servisu, čištění, seřízení a drobným i generálním opravám veškerých strunných nástrojů a smyčců. Zabývá se stavbou všech moderních smyčcových nástrojů. Nové nástroje (housle a violy) staví na objednávku převážně dle modelů Giuseppe Ornati, Antonio Stradivari, Guarneri del Gesu a vlastních úprav těchto modelů.

Kontrabasy staví dle vlastního modelu. Zpravidla nástroj nestaví tzv. „do zásoby“, aby mohl vyhovět konkrétnímu přání zákazníka. Pokud pracuje pouze na tvorbě nových nástrojů a současně se nezabývá opravami, uvede do života až šest nástrojů ročně. Pro práci houslaře má velký vý-

znam jakost akustického dřeva, které vybírá u speciálních dřevařských firem. Jak uvádí Vojtěch Uher, velkým problémem pro houslaře je získat kvalitní materiál. Sám nepochází z houslařského rodu, neměl tedy tu výhodu, že by mu někdo z jeho předků naskládal staré rezonanční dřevo. Materiál získává nákupem u německých firem nebo odkoupením od jiných houslařů. Jako jednu z variant získání materiálu uvádí dřevo z trámů starých staveb (takto získal smrkové dřevo z továrny pocházející z roku 1833), starých kostelních lavic apod. Houslař pracuje nejčastěji s patnácti a víceletým dřevem. „Jednou jsem mamce sebral i prkénko na maso, protože bylo z překrásně žíhaného javoru, a teď po letech, kdy pořádně proschlo, z něj mám violu, na kterou hrají ve Vacenovské cimbálové muzice no a jinde zase na basu a banjo,“ říká V. Uher.

Laky si vyrábí vlastní. Jako podklad slouží lak olejový, vrchní lak je lihový.

Putování za vínem

Jaroslav Třetina

ZO ČZS v Lanžhotě uskutečnila ve dnech 13. a 14. srpna tématickou exkurzi za poznáním rakouského vinařství, tentokrát do okolí Kremže.

Cestou k hranicím jsme se zastavili v Horních Dunajovicích, kde jsme navštívili vinařství Líbal. Je to rodinná firma vyrábějící vína z nakoupených hroznů od místního zemědělského družstva. Jedná se o mladou stále se rozvíjející firmu v nových provozech s moderní technologií. Po prohlídce a degustaci deseti nabídnutých vzorků bylo zřejmé, že se vinařství

Používá odstínů žlutých až po oranžovo-červené, podle přání budoucího majitele nového nástroje.

„Důležitá je láska k materiálu, k práci, která chce trpělivost, zručnost a velkou píli. Nejšťastnější jsem, když se podívám na nový hotový nástroj a když vím, že se na něj bude hrát. Ať již v symfonickém orchestru nebo v cimbálové muzice, doma nebo v zahraničí. To je můj smysl života – dělat dobré nástroje, které přinášejí radost a potěšení tomu, kdo na ně hraje i těm, kteří hudbu poslouchají.“

Vojtěch Uher za 14 let vyrobil téměř stovku nástrojů, na výrobu houslí je přitom potřeba asi 300 hodin práce, kontrabasu jednou tolik. O zakázky nemá nouzi, takže mu přejeme, aby se jeho nástroje prodávaly a aby se na ně hrálo.

Zdroje informací: www.houslar.com
archivní záznam pořadu Před půlnocí,
osobní telefonní rozhovor

ubírá správným směrem, kvalita vín je na vysoké úrovni jak u mladé produkce, tak i u vín starších ročníků.

První návštěva vinařů v Rakousku nás čekala v Maissau ve vinařství Reinharda a Radmily Arockerových. Průvodkyní nám byla paní Radmila, která pochází z Česka. Nejdříve nás provedla místní atrakcí, ametystovou jeskyní, kde jsme obdivovali krásu drahého kamene, vznikajícího před miliony lety, mající údajné příznivé účinky jak na zdraví člověka, tak i pro konzumenty vína. Nad jeskyní je krásná květinová zahrada, která nám dopřála pěknou uklidňující procházku. Po příjezdu do městečka a uvítacím přípitku v historickém sklepe jsme se prošli ulicemi kolem zámku, a v š t í v i l i za doprovodu paní Radmily místní barokní chrám, odkud nás odvedla do vinařství,

vybudovaného ze zemědělské usedlosti. Po obědě v restaurační místnosti, vybudované v půdních prostorách, jsme koštovali vína převážně ročníku 2009 tradičních, v Rakousku pěstovaných odrůd.

Po takto stráveném dnu jsme se k noclehu vydali do hodinu vzdáleného Sankt Pöltenu do útulného penzionu poblíž středu města. Večerní městskou promenádu nám skropily trochu dešťové kapky, ale to nic neubralo na příjemné náladě před spánkem.

V sobotu ráno po vydatné snídani jsme se opět vraceli směrem k Dunaji a v měs-

tečku Rohrendorfu jsme vystoupali do vinic firmy Sepp Moser s krásným výhledem do dunajského údolí. Po procházce mezi vinicemi nás pak ve vinařství osobně uvítal a prováděl majitel firmy. Byli jsme uchvázeni rozsáhlým vinařským komplexem a obdivovali moderní závod, jaký rodina vybudovala po takřka zmrtvýchvstání firmy, která byla vinou několika špatných vinařů postižena ve známé glykolové aféře. Vrcholem exkurze pak byla degustace vynikajících vín v atriu nádherné v antickém stylu vystavěné rodinné vily.

Při návštěvě města Langeilos nám místní vinotéka nabídla k ochutnání několik vzorků vín od vinařů, kteří zde svá vína nabízejí k prodeji.

Závěr vinařského putování se odbyval v Schönbergu, kde provozuje vinařství ro-

dina Hagerových. Produkce je zaměřena na bio vína. Doplňujícím produktem firmy je výroba zrajících sýrů. Své výrobky prezentují a prodávají zejména ve svém restauračním a hotelovém zařízení postaveném mezi vinicemi, z jehož teras je krásná vyhlídka po okolní krajině.

Než jsme vyrazili na poslední díl cesty k domovu, využili jsme předvečerní čas k vystoupaní ke klášteru Götweig, prohlédli jeho exteriéry a pohledy přes Dunaj na kremžské okolí a zakončili tak příjemné dvoudenní putování.

Bylí jsme u toho

Peter Moravec za skautský oddíl Bantuové

Celá republika sleduje smutné osudy lidí v povodněmi postižených lokalitách na severu Čech. Lanžhotští skauti se rozhodli, že udělají víc. Rozhodli se, že přestože je to na druhém konci republiky a je těžké najít si čas, vyrazí lidem na Liberecku na pomoc. Nakoupili pitnou vodu, deky a náradí a dali dohromady malou skupinku skautských dobrovolníků.

Ve středu jsme si přivstali, naložili plné auto věcí a vyrazili na dlouhou cestu. Sraz byl u Regeho (Peter Moravec), kam dorazila Šáša (Drahomíra Uhrová), která kvůli brigádě vůbec nespala, a kamarád Gordon (Gordon W. Neale), anglický skaut, který vzal terénní auto s kufrem na náradí na střeše. Cíl cesty byl Liberec, kde jsme nabrali posledního z naší malé, ale odhodlané posádky, Anděla (Jan Andiel), našeho táborového zdravotníka.

Unavení, ale v dobré náladě.
Zleva: místostarostova sestra se synem
a naše posádka - Šáša, Gordon, Rege a Anděl.

Hlavně díky GPS a řidičským schopnostem Gordona a Regého jsme dorazili na liberecké nádraží přesně ve chvíli, kdy tam Anděl dorazil vlakem. Takže posádka byla kompletní a Rege nám vysvětlil jednoduchý plán naší malé záchranné akce. Pojedeme od vesnice Mníšek na sever a v první dědině, kde uvidíme, že potřebují pomoc a ještě tam žádná není, zastavíme a začneme plnit účel naší cesty. První dědinka byla Dětrichov, kde nám starosta poděkoval za to, že jsme přijeli, a řekl nám, ať sledujeme vojenský konvoj, který míří výš na sever, kde mají dědiny větší problémy než oni. Po cestě od Dě-

trichova se známky škody po vodě stále víc stupňovaly. Nejdřív to byly jenom zbořené lávky přes řeku, ploty a hromada bláta a nepořádku na silnicích, později rozmlácená auta, chybějící části celých domů, koleje asi 10 metrů jenom ve vzduchu, protože svah smetla voda, prostě pohroma. Dorazili jsme do vesnice Raspenava, kde byli vojáci, hasiči, záchranáři, dobrovolníci

a čekali na rozkazy svých velitelů. Bylo něco po osmé a oni se museli rozdělit, aby co nejlíp pokryli celou oblast. Zeptali jsme se tedy, jestli víc na sever nejsou dědiny, které taky potřebují pomoc a nemají tolik podpory jako Raspenava. Byli jsme posláni do vesničky Heřmanice, a tak jsme zase vyrazili. Už když jsme opouštěli Raspenavu, viděli jsme, že jsme na správném místě a že lidi tady vážně

potřebují pomoc. Nikdo z nás nikdy neviděl takhle zničené domy a silnice. Cesta na Heřmanice byla zavřená, a tak jsme se zeptali jednoho z hasičů, kudy se tam dostaneme. Postarší pán se na nás podíval a po chvíli řekl: „Ale jo, s tímhle tereňákem byste se tam mohli dostat, jedte stále rovně, pomoc určitě potřebují, byl jsem tam před dvěma dny a bylo to peklo!”

Peklo plné andělů

Nedojeli jsme daleko a museli jsme zastavit, před námi chybělo dobrých 10 metrů silnice. Jeli jsme tedy jinou cestou a smutně sledovali spoušť kolem nás. Když už jsme byli pár metrů od Heřmanic, nastal další problém. Půlka silnice byla pryč a podemletá silnice se zužovala na necelý jeden pruh. Když už jsme přemýšleli, že bychom to zvládli projet, dojeli za námi policisté a řekli nám, že z cesty každý den ubude metr, a i kdybychom se dostali dál, je tam další díra, přes kterou se nedostaneme. Poradili nám cestu ze směru od Polska a vysvětlili, že za starostou se

dostaneme jedině pěšky přes provizorní lávku přes vodu. Když jsme dorazili do Heřmanic, bylo to jako z nějakého katastrofického filmu, všude zbořené domy, auta na střechách, poválené stromy, potrhávané silnice, nános bláta a různého smetí. Pohled na jeden z prvních domů, z kterého většina chyběla, nám řekl, že jsme na správném místě a měli bychom se dát do práce. Od domácích v prvním domě jsme se dozvěděli, že v domě, který jsme viděli na začátku dědiny, bydlela paní, která čekala sedm hodin na střeše svého pomalu se bořícího domu, a museli ji zachránit helikoptérou. Řeka, která protékala dědinou, byla momentálně v některých místech široká i 10 metrů. K našemu překvapení jsme se dozvěděli, že to byl původně potůček široký asi půl metru, který se dal lehkou přeskocit, a protože nikdy se záplavami problém neměli, nikoho ani nenapadlo, že tento malebný potůček jim bude po pár dnech vydatného deště bořit stavení, mosty a trhat kusy silnice. Obuli jsme si tedy gumáky, navlékli rukavice a s nářadím jsme se vydali na po-

moc. Rozdělili jsme se na dvě skupinky; Šáša s Andělem zůstali hned na začátku vesnice v domě, kterému řeka vzala kus základů, a v dolním patře byl kompletně vytopený. Rege s Gordonem šli za starostou zjistit, jak tam máme dovézt věci, které jsme přivezli. Z obecního úřadu byl teď krizový štáb, kde byli dobrovolníci, kteří rozdělávali věci, nářadí a vodu, všude

byli přítomní policisté, kteří podle svého motta opravdu pomáhali a chránili, hasiči a vojáci, kteří pracovali s obdivuhodným nasazením a dobrovolníci, kteří se starali o zásoby a obcházeli lidi, jestli něco nepotřebují. Starosta byl člověk kolem čtyřicítky, téměř bez hlasu, očividně unavený a nevyspaný, ale člověk na svém místě. Nakonec nám musel poradit místostarosta, protože po celou dobu co jsme tam byli, starosta dělal všechno proto, aby se postaral o vesnici, rozdělával úkoly, odpovídal na telefonáty a přišlo nám, že se od neděle nezastavil. Viděli jsme, že hasiči s těžkou technikou se snaží čistit řeku, kdyby přišla další voda, aby mohla odtékat, vojáci se starali o průchod silnic, dobrovolníci o zásoby, a tak jsme si my vzali na starosti pomoc domorod-

cům. Zapadli jsme do prvního domku, rozdali nějaké nářadí a začali vyklízet věci z pokojů v přízemí. Před obědem se k nám přidali Šáša s Andělem, protože lidi, u kterých pomáhali, už byli z nejhoršího venku. Kolem poledne jsme měli vyklizený i druhý dům a usoudili jsme, že je čas se pohnout zase dál. Posilnili jsme se malým obědem, zavezli věci na úřad a zapadli do dalšího domu, kde jsme museli mimo vystěhování vytrhat celou podlahu. Dozvěděli jsme se, že je to dům místostarosty, který tam už dva dny nebyl, protože je stále na úřadě a pomáhá ostatním. Místní obyvatelé, unavení a zničení, byli nesmírně vděční, že jsme přijeli a obdivovali, že někdo dorazí jen tak z nezištných důvodů pomoci lidem, které pravděpodobně již nikdy neuvidí. Na večer zača-

lo pršet a my jsme se rozhodli, že jsme udělali, co jsme mohli. Popřáli jsme domácím hodně štěstí a vydali se na cestu domů. Dorazili jsme kolem půlnoci, špinaví, propocení a zničení, ale s pocitem, kterému se nic nevyrovná. Byl jsem rád, že jsme nezůstali u přání, aby se něco podobného nestalo i nám a že jsme, i když jenom na jeden den, poskytli pomocnou ruku lidem, kteří ji vážně potřebovali.

Vzdávám hold všem hasičům, vojákům, policistům a dobrovolníkům, kterých tam k mému příjemnému překvapení nebylo málo.

Skautský tábor na střelnici

Malíček a Popleta

Od 18. do 27. července se uskutečnil náš tradiční skautský tábor. Tentokrát jsme se vydali na krásné tábořiště Střelnice na řece Oslavě. Na místo jsme se dopravili vlakem a pěšky, což jsme i s našimi velkými bágly zvládli všichni skvěle. Jako na každém táboře, i letos, se všemi deseti dny prolínal příběh celotáborové hry. Přechodem kouzelnou bránou jsme se dostali do jiné dimenze – do Karakasu. Kouzelný svět plný válečnicků a fantasy postav potřeboval naši pomoc pro nastolení míru. A tak jsme tedy my, skauti z Lanžhota, deset dní bojovali za výhru dobra.

Krom těchto pohádkových zážitků přinášel náš pobyt na Střelnici tradiční dobrodružství táborového života. Hned první den se uskutečnila tradiční skautolympiáda, kdy nám skautíci předvedli skryté talenty na různých potrhých disciplínách. Svou zručnost jsme si otestovali při výrobě vorů. Za jedno odpoledne jsme si vlastnoručně vyrobili dva krásné funkční vory, které jsme pak za teplých dní několikrát otesto-

vali na říčce Oslavě. Oproti drsnější práci s dřevem byla na programu i výroba bavlnkových náramků, které se do večera naučil plést každý.

Nechyběl ani celodenní výlet po krásách okolí Ivančic. Všichni statečně ušli dvacet kilometrů kaňonem Oslavy. Když to počasí dovolilo, probíhal každý den turnaj v některém sportu (ragby, frisbee, ringoball, lacros, baseball, kriket, fotbal...). Vítězný tým poslední den vyhrál pohár, který byl, jak jinak, naplněný (dětským) šampaňským.

Každý tábor má být hlídáný ve dne v noci. Letošní noční hlídky musely být důsledné, protože je poctivě testovali někteří vedoucí. Takže, když tak ostražitě nehlídali, objevil se v noci třeba ešus na stožáru, nebo hadrový panák v kuchyni.

Zvláštní slavnostní nádech měl sobotní táborák. Nejednalo se totiž o nějaký obyčejný ohýnek, ale o slibový táborák – největší událost skautského života. Čtyři naši nováčci se stali vlčaty a jeden dlouholetý člen konečně skautem. Kvůli počasí se táborák konal v tee-pee, které ještě umocnilo

dobrodružně romantickou atmosféru této slavnosti. Nechyběly ale ani klasické táboráky s kytarou a špekáčky.

Život v táboře měl i drobná úskalí. Například, když vedoucí museli denně pro nákup nebo pro pitnou vodu přes rozvodněnou řeku, celkem dobře si otestovali svou kondičku.

Na tábor letos jelo 15 dětí, pět mladších vedoucích, pět starších, dva kuchaři a zdravotník. Byla z nás na deset dní taková velká pohodová rodinka. Myslím, že každý z našich malých i velkých členů se vrátil zase o něco samostatnější, statečnější a plný krásných zážitků.

Poslední den při bourání stanů snad nebyl jediný z nás, komu se chtělo od Oslavy. Naštěstí už se zase můžeme těšit na příští prázdniny a příští tábor.

Tak takhle nějak vypadal náš tábor, a jestli byste taky rádi zažili nejen dobrodružství letního tábora, ale celý rok mezi kamarády, přijďte se za námi podívat.

Po celý školní rok náš oddíl podniká spoustu akcí. Pravidelně pořádáme Bantuden a nově i Slavnost světél, na které se můžete těšit i letos. Společně trávíme pod-

zimní a velikonoční prázdniny na třídeních výpravách, v zimě zdobíme stromček zvířátkům. V květnu jsme byli účastníky okresního srazu skautů, který se konal v Břeclavi. Mezi naše jednodenní akce patří kino, bazén, horolezecká stěna nebo kuželky. Chtěli bychom také pokračovat v nové tradici, a to každý rok sadit strom.

Náš oddíl má 21 dětí a 10 vedoucích a stále přijímá nováčky. O našich akcích se můžete dozvědět na naší nástěnce na společenském domě a webových stránkách www.bantuove.blog.cz, kde se dozvíte více informací.

Lanžhotský maják

Jan Maděříč (rodák z Lanžhota, nyní v Bílovici)

Po delší době jsem opět navštívil archív okresu Břeclav se sídlem v Mikulově. V průběhu dvou dnů jsem bádával v dokumentech zabývajících se sportem v letech 1900 až po současnost (Orel, DTJ, Sokol), a to v Břeclavi, Lanžhotě, Kobylí a Velkých Bílovicích. Jelikož se mi dostala do rukou kronika městyse Lanžhot z roku 1929 – 1939, dal jsem přednost jejímu stu-

diu. V kronice mne zaujalo několik stáří, z nichž se chci zmínit o jedné zvláště zajímavé, a to o lanžhotském majáku.

Jeho postavení hned vedle staré silnice z Lanžhota do Břeclavi spadá do roku 1931. Maják, který byl vysoký 28 m a byl zhotoven z železné konstrukce, stál nedaleko „Hrubého vršku“.

Tato stavba nás zavede nejprve k začátkům letecké dopravy na území nově

vzniklé ČSR. Jelikož republika potřebovala pro svůj rozvoj přepravovat zboží a osoby, byla zahájena letecká doprava z Prahy do Brna a Bratislavy a později do Košic a Užhorodu. Trasa měřila 1 000 km. Leteckou dopravu zajišťoval zpočátku vojenský dopravní oddíl pomocí dvouplošníků AERO 14. Později byla letadla předána ČSA. Od roku 1921 do roku 1930 se létalo pouze ve dne. Zájem o leteckou dopravu byl tak velký, že bylo rozhodnuto létat i v noci. Protože tehdejší zabezpečovací zařízení nebylo na potřebné úrovni, bylo rozhodnuto zajistit bezpečnost letů pomocí majáků.

Majáky, které začali používat již staří Římané v roce 250 před Kristem, sloužily pro zabezpečení námořní dopravy a měly zabránit nárazům lodí na útesy a mělčiny. „Výroba“ světla byla zajišťována nejprve pálením dřeva, dále hořením rybího tuku, petroleje až po výrobu světla pomocí elektřiny. A to za pomoci zrcadel a čoček. Tento systém byl použit i u Lanžhota. Elektrické vedení k majáku bylo zajištěno z trafa v Souhradech a vedeno okolo sv. Marka k Jazérku až podél staré silnice k Hrubému vršku. Světlo bylo „vysíláno“ do okruhu až 30 km. Pomocí dvou průzorů umístěných v kopuli majáku tak, že se kužel rozšiřoval do vzduchu. Odtud

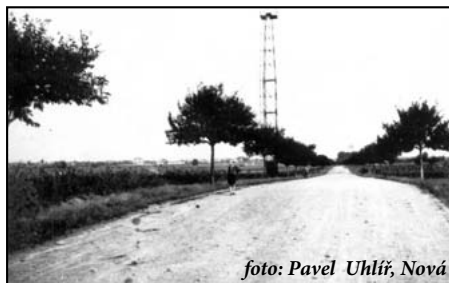

foto: Pavel Uhlíř, Nová

možná vznikl názor, že „vzduch je naše moře“, používaný v literatuře. Kopule se otáčela pomocí mechanismu jako u hodin. V činnosti byla každý den 2 hodiny v noci. Takto zajišťovaná letecká doprava z Prahy do Bratislavy neměla dlouhého trvání. Obsazení Sudet včetně Břeclavi v říjnu 1938 a vznik Slovenského státu v březnu 1939 ukončil činnost letecké dopravy a tím i činnost lanžhotského majáku.

Zařízení bylo demontováno již v roce 1939 a konstrukce majáku byla rozebrána a dána do šrotu koncem osmdesátých let. Sám si tuto konstrukci pamatuji, kdy jsme po ní jako desetiletí hošci „lašovali“. (Asi rok 1942.) Vzpomínám si, že spodní část žebříku byla demontována, takže jsme lezli nejprve po konstrukci a pak po žebří. Při diskuzi o této záležitosti v rodinném kruhu mně připomněl švagr, který jezdil jako strojuvůdce na trati Břeclav – Bratislava, že maják stejného typu se nacházel na této trati poblíž stanice Zohor. Při

Povalený maják - foto J. Tureček

dalším bádání o majácích se mi podařilo zjistit, že mezi Lanžhotem a Brnem byly postaveny v roce 1931 tyto majáky: (obec – pomístní název katastru – nadmořská výška) Lanžhot – „Za majákem“ – 158 m n.m., Přítluky – „U majáku“ stál na vrcholu Přítlucké hory – 292 m n.m., Kurdějov – „Trať u majáku“ s vyznačením místa, kde maják stával – 385 m n.m. Další maják stál pravděpodobně až na letišti v Brně. Majáky v Přítlukách a v Kurdějově byly rovněž zlikvidovány. Na původních místech majáků jsou postaveny věže pro potřeby radiokomunikací a televize. Likvidace byla provedena před 5 – 10 lety.

Na závěr zbývá použít slova historika Murpyho, který říká, že „Historie je věda o tom, co se nikdy nestává dvakrát“. I když je dnes jasné, že v dnešní době již maják nikdy v Lanžhotě nebude, nám starším, kteří ho pamatujeme, připomene, že tady už stál a těm mladým sdělíme proč.

Krsná

Jož. Uher

Nejprve, milé čtenářky a milí čtenáři, věnujte pozornost **fotografii**, doprovázející tento článek. Vzácná to chvíle a šťastný to nápad fotografa. Zapomenutí nebo opomenutí takové okamžiky v minulosti už nenajde!

Ty dvě staré ženy, oblečené podle způsobu jejich doby a stavu, jsou **sestry**: vlevo stojící starší **MARIE** (7. 4. 1875 – 7. 5. 1967) a vedle ní mladší **ANNA** (28. 10. 1880 – 21. 6. 1955) měly za svobodna jméno **CIPRYSOVÁ**. Anna se provdala za **Jana Straku** (15. 6. 1878 – 7. 8. 1958), přezdívkou **Kostelníkovych** (on

Zdroje:

Kronika městyse Lanžhot 1929 – 1939
Internet „Historie letecké dopravy“
Internet „Historie majáků“
Jožulka Uher – trasa el. vedení
Jan Zobač Břeclav – maják u Zohoru

Redakce

Nezávisle na napsání tohoto článku obdržel starosta elektronickou poštou dotaz z územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu v Telči, zda lanžhotský maják ještě existuje nebo ne. Jediný maják, zatím zjištěný z původních sedmnácti, které byly postaveny, se zachoval na svém původním místě pravděpodobně v České Bělé. V současné době se zpracovává návrh na jeho prohlášení za kulturní památku.

Foto Fr. Kořínek

i jeho otec byli lanžhotskými kostelníky), z domu čp. 100 v ulici Komárnov. Marie si vzala za muže **Josefa Uhra** (3. 9. 1868 – 20. 8. 1917), přezdívkou **Uhřík**, z domu čp. 423, taktéž ulice Komárnov.

Obrazně řečeno, čápi, těmto dvěma známým dětem nosící, se museli do únavy křídél nalétat. Jak by ne! Anna přivedla na svět postupně těchto **devět** dětí: Marie, Jan, František, Rozálie, Josef, Antonín, Miroslav, Anna a Božena. Marie za ní zaostala pouze o jedno dítě, když porodila osm nemluvňat: Martin, Anna, Jan, Marie, Josef, Ludmila, František a Rozálie.

Ještě za času těchto dvou sester bylo tomu tak, že **osoba, která nesla novorozené ke křtu, se nazývala k r s n á**, šlo-li o ženu, nebo **k r s n ý**, jednalo-li se o muže. Žena, která při **svatém biřmování stála za biřmovankyní, byla zvaná k m o t ř e n k o u**, muž za **biřmovancem nesl pojmenování k m o t r**, ale též zdrobněle **k m o c h á č e k**. Svaté biřmování se v lanžhotském nářečí nazývalo **b i ř m ú v k a**.

Zvyk pokřtěným přísně poroučel **líbat** (líbat) **krsnému a krsné ruku** při uctivém pozdravení. Nebyl to projev poníženosti, nýbrž úcty a vděku. Vzhledem k významu, s jakým byl křest spojován a v tradici udržován. Od kolébky po hrob.

Eva, rozená v muzikantské rodině lanžhotských PRAJKŮ a její manžel **František HOSTINSKÝ (přezdívkou Syrota)** spadali do sociálně chudobnější vrstvy lanžhotské společnosti. I to bylo příčinou, proč Eva patřila **k celoročním nádenicím u sedláků**. Při tehdejší nulové mechanizaci byly ruce **nádenic** nepostradatelné v průběhu roku při mnoha polních pracích.

Ani u sedláka Josky Uhra – Uhříka se bez nádenic neobešli. Když i na tehdejší dobu zemřel poměrně mladý, devětačtyřicetiletý, musela úlohu hospodáře převzít jeho žena, které se na samém začátku jistě ani jen nezdálo, že si vdovský šátek dá na hlavu na celých padesát let...

K Uhříkům jako celoročačka docházela nádeničit také Eva Františka Hostinského – Syroty. Nebylo to lehké ani pro ni, protože čápi se neohlíželi, jestli je ten či onen bohatý nebo chudobný. První dvě děti, **Pavla a Ludmilu**, které Eva porodila, odnesla jí do kostela ke křtelnici její sestra. Jenže když bylo na cestě třetí dítě, **Václav**, musela se Eva ohlížet po jiné **krsné**. Se svou starostí se svěřila **tetce Uhříčce**. Ta jí měla odpovědět: **Nelám si nad tým hlavu, já ti to malé zanesu!** Jako nová **krsná** zanesla ne jenom **Václava**, ale také **Františka, Josefa, Terezii, Annu, Boženu a Marii**. Sedm dětí nádenice Evy Syrotky, lidově řečeno. A k nim si ještě přibrála **pět dětí Škrobáčkových – Kapitánových**. **Krsná, krsný, to nebyla pouze funkce (jak je tento výraz studený, že?), ale: víte, co to bylo o hodech šestek (mince) na lingišpír (kolotoč)?**

Několik Eviných dětí, z těch, které odnosiла moje stařenka Uhříčka ke křtu, si také ke svatému biřmování vybralo za kmotřenku či kmocháčka někoho od Uhříků. I takto to tenkrát chodilo. Dlouho jsem nevěděl, že moje stařenka byla krsnou tolika dětí jedné z jejich nádenic! Spolu s těmi Kapitánových jich bylo (za zmloukou se omlouvám) řekněme těch dvanáct. Věřili byste tomu, že z těch děcek, stařenkou ke křtelnici odnošených, **ještě dvě žijí? Ano, jsou mezi námi a dožívají se** (jakoby stařenkou navedeny, která se doží-

la dvaadvadesáti) **dokonce věků požehnaných: paní Marie, provdaná Trubačová, 97 let a její sestra Božena, provdaná Fojtíková – Polevová 90 let!**

Když jsem si dával dohromady podklady pro tento článek, který snad nebude nezajímavý, vetřela se mi na mysl taková

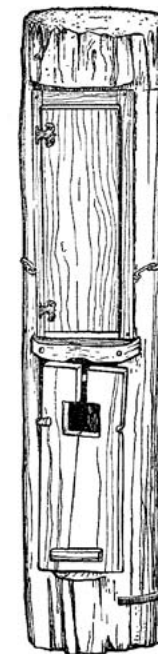
posmutnělejší otázka: **a kdo poodnášel ke křtu osm dětí stařenčiných, kdo ji samotnou tam nesl?** O těchto **krsných** vám už nic nepovím...

„Z VLASTNÍ SKLIZNĚ SI ŽIJ!“
(Persius)

Z historie včelařství

Pavel Bartoš

Až do let 1880 chovali lidé v Lanžhotě dosti včel. Včelíny, které se podobaly uzavřeným boudám postaveny byly na pokraji lesa. Úly byly stojaté kláty. Kolem včelínu bylo část půdy ohrazené hlohovým plotem, a tak vznikaly v lesích zahrady, kterým se dnes říká včelínky. Ve včelíně majitelé i spávali, hlavně od 15. května do konce června, kdy hlídali ve dne v noci včely. Když se včely rojily, tak roj sbírali do takzvaného lůkna. To byla dřevěná tyč a na té byl z lýka vazového upleten košíček. Byl-li roj nízko, mohl lůkno zabodnouti do země a byl-li roj příliš vysoko, přivázal lůkno na dlouhou tyč. Na podkuřování včel užívali kuřáček (hliněné nádoby). Když včelař nechtěl, aby se mu včely rojily, dusíval je sírou. Když roj z úlu vyletěl, tak se naň stříkalo, zvonilo a někdy i tlouklo na kosu. Jméno dostal roj podle toho, čím byl ten den svátek. Vyletěl-li např. na Petra a Pavla dostal jméno Petr Pavlák.

Když se med vybíral, vzali lidé celé plásty a dávali je nad kamna nad síto, aby med vytekl. Ostatek potom lisovali nebo vyvařovali.

V letech 1880 svedl tehdejší mlynář hodně vody do své strouhy a tím nastaly zátoky luk. Následkem toho bylo pro včely málo pastvy a tím včelařství zmizelo. Dnes není již v lese ani jednoho včelínu. Rázovití včelaři, kteří pěstovali včely v lese byli Ant. Mayer a Hrubý, ovšem dnes již nežijící. Později o chov včel staral se Pavel Ciprys, který když chtěl jít ke včelám, musel mít vždy drátěnou kuklu a na ruku rukavice.

Nyní pěstuje včely hlavně pan Novotný Hynek, řídící učitel a Emil Kadlčík, stolař. Pastva pro včely je velmi špatná. Pouze několik akátů a lip, které jsou po vesnici nasázené a lesy. Na lukách najdou pastvu jen tehdy, nejsou-li zaplaveny vodou.

Citováno z *Vlastivědného dotazníku* dne 4. července 1926 v Lanžhotě

Prázdná třída

-ulka-

Je to jistě hodně starý zvyk v oblasti školství. Je výrazem vzpomínky a touhy vracet se do mládí, do školních lavic, za spolužáky i spolužačkami. Navzájem poznávat stárnutí i osudy. Ty tak zvané „scuky“, neboli srazy či scházení posledních tříd základních škol nebo gymnázií po deseti, dvaceti a třeba i šedesáti letech. Dokud přežívá hrstka těch, kteří by se sejit mohli a chtěli.

Když se tak dívám na příloženou fotografii, na které je zachycena **dvacítková třída (poslední) Masarykovy měšťanské školy v Lanžhotě v roce 1936**, ptám se posmutněle v duchu, zda po **jedné paní učitelce, deseti čtrnáctiletých školáčkách v oblečení panském a dvaadvaceti**

v oblečení slováckém této třídy, nezůstala už navzdory jejich **klasa prázdnou**, že se prostě žádná z nich už do ní na žádný **scuk** nevrátí a ani vrátit nemůže. Žákyně z Lanžhota, Kostic i Tvrdonic. Možná že 88letá paní Valová, která fotku zapůjčila, je tou poslední z nich žijící. Lanžhotské

čtenářky určitě některé z těchto **třefaček** poznají, jako např. vpravo na kraji sedící **vyšivačka Růžena Ciprysová od starého mlýna**, vpravo nahoře na kraji stojící **Antonie**

Uhrová – Chrástková a uprostřed v první řadě, s bílým límečkem stojící **Marie Sýkorová – Prajzová...**

Letos, po 74 letech by jim bylo osmaosmdesát.

A to je krok už opravdu do **nebytí...**

...a hody byly na krku!

- ulka -

V roce 1968, tak jako v předcházejících, „na krku“ hody skutečně byly. Opravdové krky hus domácích to také cítily, neboť tento druh opeřenců ještě v Lanžhotě nevyumřel a hospodyně znaly, jak je turkyní – kukuřici vykrmovat. Jenže údajný třídní nepřítel v naší zemi, za pomoci imperialistů v západním Německu, s pátou kolonou mandelínek bramborových neboli brouka amerického, neměl v merku posvícení –

hody, ale kontrarevoluci. A tak památného **jednadvacátého srpnového dne** toho roku přispěchala našemu strachy se tetelícímu národu na bratrskou pomoc vždy k podobným „záchranným“ akcím připravená vojska Svazu sovětských socialistických republik, doprovázená vojáky spřátelených armád Varšavského paktu, až na Rumuny, kteří si dupli, že ne.

Na křižovatce u kostela nastal mumraj dezorientovaných bojůvek, schválně

od čerta k ďáblu navigovaných statečnými humoristy za volanty traktorů a aut, takže kompas a mapy nervózních velitelů byly jim, víte na co.

Lid se bavil a vztekal, jenom skalní členové komunistické strany a pohotovostí vyšponovaní milicionáři se mátožili od ničeho k ničemu, jako trůletci – netopýři, kterým byl „vymiškován“ navigační akustický řídicí systém. Duté hlavy byly kaput.

Potají, ale i arogantně veřejně se s kýbly vápna a štětkami vyrojili najednou múzou osvícení veršotepci hesel a sloganů vtipných i méně duchaplných, humorných i vzteklých. Jeden takový veršik, dokonce bez pravopisné chyby, se zjevil na fošnách starých plotů bývalého sedláka Francka Létala, pod hagátama – akáty. Díky fotografické pohotovosti Franty Ondrysky se nám na snímku zachoval podnes den.

Tenkrát, oproti dubnu 1945, už ruští vojáci nekradli, a tak ty husy nakonec

na protvanech a pekáčích lanžhotských domácností skončily, přestože stárci Tonda Švirga a Mirek Svačina pořádání hodů na protest zrušili a máji nestavěli. K podobným výpadkům v historii lanžhotských hodů došlo pouze po čas první a druhé světové války.

Dnes už není „koho“ zavírat, protože na lanžhotských pastviskách už žádnou hus, a kdyby jen hus!, nepotkáte...

Ale v dobrém může na hody dojet, kdo chce!

Boží muka súhradská

(J. Bartošová podle Jitky Matuzskové:
Výzkum drobné sakrální architektury na Podluží)

Umístění: ulice Souhrady (dříve oblast Súhrady)

Popis: Současná Boží muka tvarově připomíná původní, i když ve zjednodušené a zmenšené podobě. Mohutný hranolový dřík vyrůstá ze soklu o čtvercovém půdorysu. Nároží dříku jsou zkosená a plochy jeho stěn jsou prolomeny pravoúhlými vpadlinami, v jedné je letopočet 1946, připomínající poválečný vznik stavby. Vyložená korunní římsa je krytá plechem a nese lucernu v podobě krychle, završené vyloženou profilovanou římsou a čtyřbokou střechou s jednoramenným křížem. Stěny lucerny

jsou na všech čtyřech stranách vybrány čtvercovými nikami bez obrázků.

Materiál: cihla, omítka, názední malba.

Dnešní stavba není původní. Ta byla poškozena těžkými boji, které probíhaly u Lanžhota 6. – 11. dubna 1945. Zničená

Boží muka znovu postavili nákladem „súhradských“ občanů v roce 1946 bratři Vavřín a Josef Svačino-
vi, rodáci ze Súhradu. Jejich sestra Božena se pak celá léta

o Boží muka starala a pravidelně je líčila. Opravena byla ve dnech 27. 4. – 3. 5. 1946. Vavřín Svačina sepsal pamětní list o válečných událostech a v zazátkované láhvi byl zazděn do Božích muk. Původní stavba byla vyšší, působila stíhlejším dojmem, měla složitěji pojedenou korunní římsu s vysokým kladím, takže téměř tvořila jakési polopatro mezi dřikem a lucernou. Dřík byl na každé straně členěn vysokou, segmentově zaklenutou nikou. Podle světce, vyobrazeného v jedné z nik, se říkalo, že jsou to Boží muka sv. Floriána. V další nika býval obrázek sv. Vendelína, patrona pastýřů a ochránce dobytka.

V roce 2000 lanžhotská maléřka Marie Švirgová vyzdobila muka ornamentem, malba v nikách je dílem lanžhotského samouka Antonína Ondráčka.

Tato Boží muka najdeme v Lanžhotě v části obce dříve nazývané Súhrady, dnes začátek ulice Souhrady (původní část obce byla větší, nyní je to několik ulic). Dnes

kolem vede frekventovaná silnice. Až do roku 1932, kdy se tato silnicí začala budovat, představovala Boží muka centrum trojúhelníkové návsi, kde panoval čilý ruch. Vedle Božích muk byla vyhloubena obecní rumpálová studna; opodál stávala

kovárna kováře Paulíka – *Kódlina*; vedla tudy dobytčí cesta z Uher do Hus-
topečí.

Podle pověsti byla Boží muka postavena na památku umučené a utopené dívky v blízké

„uži“ (rybníčku), když nevyzradila, kam se schovali lidé z vesnice před nájezdnými tlupami, které přepadávaly Lanžhot i okolí.

Druhý křížový den se u ní zastavovalo prosebné procesí, jak jsem psala v minulém zpravodaji. Podle některých pamětníků snad i první křížový den u ní bývala pobožnost.

Jožulka Uher se v roce 1981 pověstí inspiroval k napsání písničky.

Súhradská uža

V téj súhradskéj uži přehubokěj utopili Turci, suroví pachouci, jedno muadé dívča modrooké.

Neřekua, gde skovali sa ludé, než ju utopili, zle ju potrápili, jeden šohaj bečat za nů bude.

Tá súhradská uža zavezená, enom Muka Boží tam, gde dívča leží, roky stójí modro malovaná.

Záhada tak zvané HABÁNSKÉ KAPLIČKY v Komárnově objasněna?

Jož. Uher

V prvním čísle letošního čísla zpravodaje píše Jaroslava Bartošová o tak zvané Habánské kapličce, která až do dubna 1945 stávala dole pod Komárnovem, kousek od silnice z Lanžhota do Brodského. V článku cituje pojednání o této sakrální stavbě, vypracované PhDr. Jitkou Matuszkovou z krajského Ústavu památkové péče v Brně.

Co se ví ještě? Že tuto kapli Habáni v žádném případě nevybudovali (v Lanžhotě v oblasti Komárnova byli usazeni zhruba od roku 1575 do roku 1620). Výstavbě takových svatostánků se nevěnovali.

A co nevíme? Ve výše uvedeném článku stojí: **Původ neznámý.** Doktorka Matuszková píše: „Podle toho bych kapličku datovala do 1. poloviny 19. století.“ Tudíž do let 1800 až 1850...

Prof. Rostislav Vermouzek, nalezl doklad o tom, že, citují: „**Dne 29. září 1743 žádal lanžhotský farář Ryzí olomouckou konzistoř, aby mohl zbudovat martyrologium Panny Marie Bolestné.**“ A dále prof. Vermouzek uvádí, že, citují: „**V záznamech zachycených na několika listech nejstarší knihy kostelních účtů není doloženo, o jakou náboženskou památku šlo, ale byla to nepochybně robustní Boží muka, která stojí v místech, kde se cesta vedoucí přes Súhrady křížuje s břevlavskou silnicí.**“ OPRAVDU TOMU TAK BYLO A JE?

Vraťme se k textu PhDr. Jitky Matuszkové, z něhož bylo už citováno. V jiné jeho části totiž můžeme číst tuto velezajímavou pasáž (!), citují: „**V centrální části štítu je mělká segmentově klenutá nika, nebo snad plastický**

rám (?) pro obraz (a teď pozor, pozn. J. U.) Panny Marie Sedmibolestné...“

Ptám se: **Nežádal pan farář Ryzí v září 1743 olomouckou konzistoř o povolení stavby ne tzv. Boží muky v Súhradech, ale tzv. Habánské kaple dole pod Komárnovem?** Já bych soudil, že ano!

Čtenář se jistě táže: A co vlastně slovo **martyrologium znamená?** Mně dostupný slovník cizích slov uvádí **martyrion** jako **svatyně na památném místě.** Tudíž **svatyně Panny Marie Bolestné.** A proč bylo místo k jejímu postavení zvoleno u hlavní silnice, nejstarší jaká kdy přes Lanžhot vedla, a právě dole **pod Komárnovem, na okraji Lanžhota?** Odpověď je prostá: právě u této kaple měli být vítáni poutníci, vracející se z poutí do rakouského Maria Zell a bližšího uherského (slovenského) Maria Thall.

Pokud by tato verze, objasňující původ tzv. habánské kaple postihla pravdu a skutečnost samu, potom by nedávné podněty k jejímu obnovení, jako významné lanžhotské sakrální stavby, nabyly o to větší důležitosti a smyslnosti!

Fotografie, uveřejněná v prvním letošním čísle zpravodaje dokládá, že i na pohled to byla opravdu svatyně! **A když něco takového byli s to vystavět naši předci někdy před rokem 1750, zhruba před 260 roky, v dědině s počtem obyvatel i věřících mnohem menším než je tomu dnes, o finančních možnostech ani nemluvě, mělo by jít pro současný Lanžhot a jeho věřící o znovupostavení nad jeho síly?** Ale to je vlastně už jiná kapitola...

Otázka: Už v dětství mi bylo mými předky vyprávěno o tom, že poutníkům se cho-
dilo průvodem z kostela a s hudbou naproti
až k tzv. **Darmovzalových kapličky**, po roce
1935 u tzv. **druhého mostu**. Kaplička stávala
původně u staré, původní cesty z Lanžhota
do Brodského, dokonce prý v malebné (stro-
my a keře) zákrutě, jak to měl dokládat malo-
vaný obrázek. A především: zachovalo se toto
jadrné rčení: **Smrdá ti nohy jak pútníkom
u Darmovzalových kapličky!** Proč? Tam se
prý, než pro ně dorazilo z Lanžhota uvítací

Závěr bez odpovědi

J. Uher

Když už jsem si nevěděl rady, obrá-
til jsem se s prosbou o ni na ochotnou
a s námi v Lanžhotě už dlouhá léta vstříc-
ně spolupracující PhDr. Jitku Matuszkov-
ou, vedoucí pracovníci Krajského ústavu
památkové péče v Brně. Znam bezpočet
jejích vědeckých pojednání o všech dru-
zích sakrálních staveb a tak jsem si dával
naději, že sahám po té pravé **slámce**, která
má zachránit tonoucího.

Ta mi nejprve potvrdila, že **MARTY-
ROLOGIUM** je podle všech slovníků
a encyklopedií **liturgická kniha se sezna-
mem svatých a církevních svátků na ka-
lendářní rok**. Tož, říkám si, něco tako-
vého by určitě pan farář Ryzí v roce 1743
v Lanžhotě vybudovat nemínil. **Martyri-
on** jako **svatyni na památném místě** to
ano, to by bylo pochopitelné, ale **martyro-
logium**? Opsal to z těch **kostelních účtů**
prof. Vermouzek správně? Nespletl se? Ale
J. Matuszková pokračuje, cituji:

Přesně by martyrologium Panny Marie
Bolestné mohlo být cokoli, co obsahuje

procesí, **přezouvali z krpců do svátečních
bot!** Po zrušení staré cesty a zprovoznění nové
se Darmovzalových kaplička ocitla uprostřed
luk, v jedné době zády opřená, nakloněná,
o kmen lípy, když do ní bušil proud vyli-
té vody, valící se na ni zpod druhého mostu.
Věru, trochu komplikovaná historie Habán-
ské a Darmovzalových kapličky...

oněch sedm bolestí: **Simeonovo proroc-
tví, útěk do Egypta, ztráta dvanáctileté-
ho Ježíše v chrámě, setkání na křížové
cestě, pobyt pod křížem, mrtvý Ježíš
leží v klíně své matky a uložení Ježíše
do hrobu**. Pokud není v citovaných kos-
telních účtech nebo ve farní kronice uve-
dono nic bližšího, těžko lze určit, zda jsou
to **súhradská boží muka**, či nějaká jiná
sakrální památka v Lanžhotě.

Mariánský kult je velmi silný, podpo-
řený řadou poutních míst, např. v Šaštíně,
hojně navštěvovaném poutníky z Podluží,
je adorována (adorace = zbožné uctívání,
zbožňování) pieta, tedy Panna Maria Bo-
lestná s mrtvým Ježíšem na klíně, poutní-
ci si odtud přinášeli její vyobrazení (sošky,
obrázky) a někteří je věnovali do kapliček
ve své obci, byť byly zasvěceny jinému
světci. To je vše, co vám k tomu mohu říci
bez vymyšlení nepodložených hypotéz
(domněnek).

Poslední naděje? Že se někdy přece je-
nom něco najde v některých **písemnos-
tech** a jedna z lanžhotských sakrálních
hádanek bude přesvědčivě objasněna.

Mladí tvůrcí pro Dunaj 2010

Mirka Straková

U příležitosti Světového dne vody (22.
březen) vyzvala Unie pro řeku Moravu
základní školy a dětské kolektivy k účasti
v sedmém ročníku soutěže Mladí tvůr-
ci pro Dunaj. Letošní téma soutěže znělo
-Zapoj se pro řeku.

Mladí tvůrcí pro Dunaj je mezinárodní
výtvarná soutěž pro děti mateřských, zá-
kladních a středních škol, které se nachází
v povodí řeky Dunaje.

Sedmý ročník soutěže dosáhl rekordní-
ho počtu účastníků, a to 51 škol, zhruba
šest stovek soutěžících dětí a 360 výtvar-
ných děl.

Pařezová zahrádka
Topolanský Ondřej, Zonyga Marek, Jeřábek Marek 4.B

Masarykova základní škola v Lanžhotě
se soutěže zúčastnila již podruhé. Letos se
zapojilo šest tříd a bylo zasláno 36 soutěž-
ních prací. I když byla konkurence vysoká,
získali jsme jednu z hlavních cen. V rámci
soutěže bylo vybráno patnáct vítězných
výtvarných děl, jejichž autoři (celkem 37
dětí) obdrželi věcné ceny. Hlavní cenou
pro třicet dětí a jejich doprovod (učitelé,
rodiče) bylo splouvání meandrující řeky
Moravy v CHKO Litovelské Pomoraví
na raftech s vodáckými instruktory.

Splouvání Moravy se konalo 17. června
za nádherného počasí a ve velmi příjemné
atmosféře. Slavnostní předávání věcných
cen s programem k oslavě Dne Dunaje se
uskutečnilo 18. června v areálu Sluňákova
(Centrum ekologických aktivit města Olo-
mouce) v Horce nad Moravou, které bylo
spojeno s křtem „Dunaje v kufru“.

Děvčata Kateřina Uhlířová a Simona
Janíková ze 6. třídy získala cenu Výzkum-

Vodník - Kateřina Uhlířová, Simona Janíková 6.A
ného ústavu vodohospodářského TGM
za dílo Vodník.

Další čtyři výtvarná díla z Lanžhota byla
zařazena mezi 38 soutěžních prací do in-
ternetového hlasování o cenu dětského
diváka.

Přehled všech cen a taktéž vystavená díla
si můžete prohlédnout na www.uprm.cz.

Nejdelší klubka

Mirka Straková

Školní klub Masarykovy základní školy v Lanžhotě uspořádal již podesáté celoroční soutěž pro všechny žáky školy s názvem Klubko. Stačí být jen trošku aktivní, získávat potřebné centimetry a „namotat“

nejdelší klubko. Dvacet žáků z prvního stupně se může těšit na triko s logem školního klubu a jednodenní výlet. A dvacet žáků z druhého stupně dostává také triko školního klubu, ale ještě navíc netradiční třídní výlet se zajímavým programem. Centimetry se získávají za účast na soutěžích, závodech, olympiádách, za pomoc s organizací soutěží a za veškerou přínosnou aktivitu spojenou s mimoškolními činnostmi.

Letos děti z prvního stupně odjely 8. června do Lednice, kde vyzkoušely několik dopravních prostředků. V Hipocentru se projely na koních, v lednickém parku pak na lodičkách a ve voze taženém koňmi. Nakonec se šly trochu bát do strašidelné jeskyně u zámku. Program připravila Liběna Štáhlková.

Starší děti nebo spíš mládež vyrazily 15. června do Olomouce. Výlet měl tento rok heslo: Dotkni se nebe, dotkni se sebe aneb Co tě neutopí, to tě posílí. Čekalo je neuvěřitelné dobrodružství, při kterém překonávaly svůj vlastní strach, ale musely také prokázat svůj smysl pro kolektiv. Klubko se jim zatoulalo do proudu dravé řeky, kterou zdolaly na raftových člunech. Potom se tenké klubko proměnilo v pevné lano a musely dokázat svou odvahu nejen na zemi, ale také téměř v devítimetrové výšce v lanovém centru. Formou her a soutěží dostal každý příležitost poznat sám sebe i své kamarády, spolupracovat v týmu i rozhodovat se každý sám za sebe. Vyzkoušely si své fyzické i psychické možnosti a seznámily se s různými netradičními sporty. Program připravila Mirka Straková a Denny Horák.

Jedinečný poník

Žaneta Prajková, 13 let

*Já zahlédla jsem hřívu a zaslechla cval,
já stále šla jsem za ním a každý se mi smál.
Mně sláma z bot kouká a v kapsách seno mám
a pohled z koňského sedla je to nejhezčí, co znám.*

*Však po lučinách se prohnět je to nejlepší, co znám,
je to nejlepší poníček na světě, kterého mám.
Korinku, Korinku, jsi nejlepší koník
a navždy zůstaneš můj malý poník.*

*Čtyři rychlá kopýtka máš,
rychle s nimi utíkáš.
Někdy jsi zlobil, to už znám,
však mám tě ráda co víc dál.*

*Korinku, jsi ten nejlepší poník,
zůstaneš navždy můj milovaný koník.
Všichni tě máme moc rádi,
a nikdy na nás nezapomeň, budeme kamarádi.*

*Korinku, Korinku, tak se měj
a v dobrém na nás vzpomínej.*

Nebezpečí vyhlášení CHKO trvá

Za OS SOUTOK
předseda Svatopluk Štěpánek, 10. 8. 2010

I přes to, že jsou volby do PS za námi, a Strana zelených se díky nízkému počtu volebních hlasů do poslanecké sněmovny nedostala, pracovníci MŽP a AOPK ČR (Agentura ochrany přírody a krajiny České Republiky) nadále prezentují záměr k vyhlášení CHKO Soutok.

Nový ministr, který není se situací podrobně obeznámen, může lehce podlehnout tlaku svých podřízených a pak už bude pozdě. S tímto pracovníci odboru počítají, a podle hesla „bližší košile než

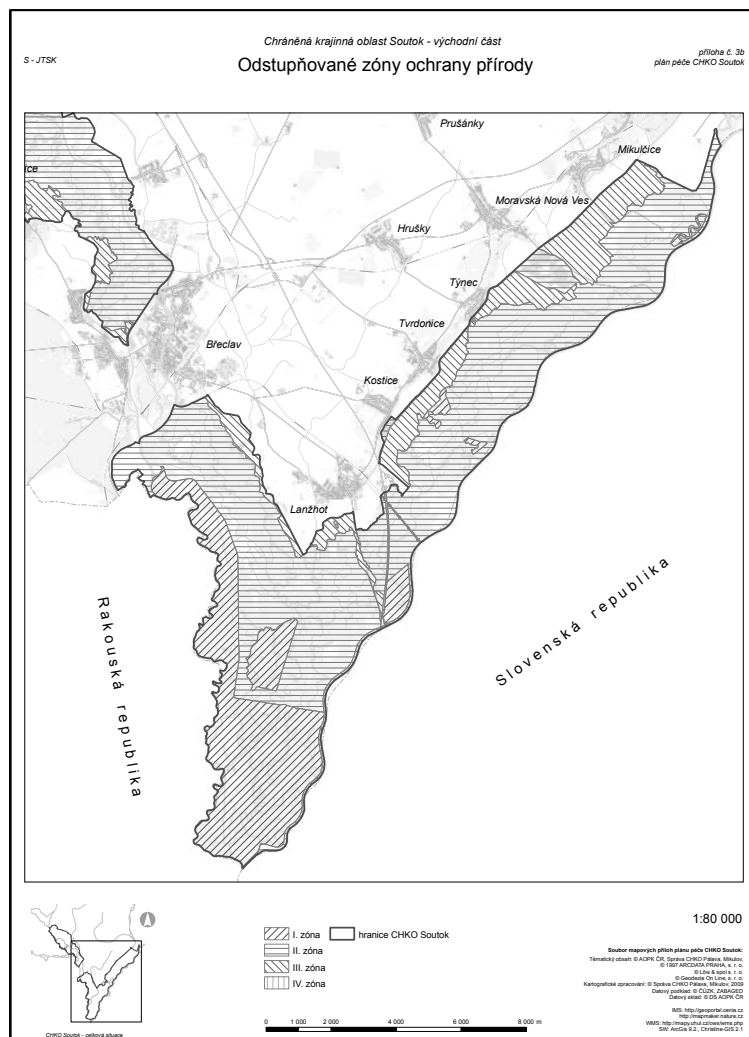
kabát“ a „kuj železo, dokud je žhavé“, dělají všechno proto, aby se vyhlášení CHKO uskutečnilo bez ohledu na názory občanů.

Nerozumíme politice pracovníků MŽP a AOPK. Na jedné straně rozsáhlé povodně na Frýdlantsku, plno lidského neštěstí, nevyčíslitelné škody. Lidé požadují pomoc jak finanční, tak materiální, kterou se jen stěží daří zajistit a nakonec to půjde zase z kapes daňových poplatníků. (Jak pomáhá v této lokalitě AOPK?)

A na druhé straně snahy pracovníků MŽP a AOPK ČR o vyhlášení CHKO tam, kde občané dali jednoznačně najevo svůj

nesouhlas (nepožadují pomoc) a kde se shromáždí milióny na jeho vyhlášení. Proč nepomáhá AOPK přírodě, tam kde je to nejvíce potřebné? Proč chtějí hospodařit na něčem, co vybuodoval někdo jiný? Není to pouze honba za dobrým bydlím a dotacemi z EU?

Príslibem výjimek chtějí přesvědčit ty, kteří ještě váhají a neví, kam se přidat. Výjimka ze zákona je pouze zástěrkou. Zákon je jeden a ten jasně říká, v čem nás může CHKO významně omezovat a co nám přinese.

A poněvadž není iniciativa ze strany městského zastupitelstva dost výrazná, musí Občanské Sdružení SOUTOK tím více tlačít na politiky a zástupce státní správy a samosprávy a žádat je o podporu, která povede k zamítnutí návrhu na vyhlášení CHKO SOUTOK: na červnovém zasedání Zastupitelstva města Lanžhot předložilo Občanské Sdružení Soutok (OS Soutok) petiční arch zastupitelům města, kteří, až na jednoho zastupitele, který odmítl podepsat, podepsali, následně byla tato petice odeslána na Ministerstvo životního prostředí, hejtmanovi JmK Michalu Haškovi, který nám dopisem vyslovil podporu, okresní a krajské organizaci ODS a dalším vlivným politikům, kteří taky přislíbili pomoc, stejně tak jak hejtman i ministr ŽP Pavel Drobil nám přislíbil bližší seznámení se s aktivitami jeho odboru, dalším důležitým krokem, ke kterému členové MS ODS a OS Soutok přistoupili, je ten, že utvořili sdružení obcí a kandidátů

do komunálních voleb, kde hrozí reálné vyhlášení CHKO (Bulhary, Valtice, Lednice, Podivín, Ladná, Lanžhot, Kostice a Moravská nová Ves) a vydali společné prohlášení proti CHKO, které opět odeslali na MŽP a hejtmanovi JmK, oslovili všechny starosty dotčených obcí k sepsání petice proti vyhlášení CHKO.

Přestože tato práce, která někdy připomíná boj s větrnými mlýny, je hodně časově náročná, nemůžeme připustit, aby se posílil pragocentrismus i u nás. Hlavním cílem AOPK podle zkušeností z jiných oblastí, kde již CHKO bylo vyhlášeno, není chránit něco, co vybuodovali naši předkové, ale žít z jejich práce a přihrávat si dotace, u kterých nikdo nebudeme mít přehled, v které kapse končí. Smutné na tom je, že i u nás se najdou lidé, kteří s vidinou zisku výhod spolupracují s touto agenturou.

Při pohledu na mapu CHKO SOUTOK musí každého občana zamrazit, „**vždyť je to horší než hraniční pásmo**“.

Družstva v soutěžích

Věková kategorie: dospělí, III. TŘÍDA sk. D

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	TK 2000 Luhačovice	7	0	45:18	95:41	695:425	14
2	Jiskra Otrokovice B	5	2	40:23	86:54	672:544	12
3	Sokol Lanžhot	5	2	30:33	69:77	614:673	12
4	ASK Blansko B	3	4	35:28	78:66	661:598	10
5	TK Uherské Hradiště B	3	4	30:33	65:72	563:599	10
6	TK Kunovice	3	4	26:37	63:79	618:673	10
7	TK Vyškov	2	5	30:33	67:74	588:644	9
8	Slovan Hodonín	0	7	16:47	37:97	440:695	7

Věková kategorie: dorost, III.TŘÍDA C

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	LTC Hodonín	4	0	31:5	62:12	406:176	8
2	Sokol Lanžhot	3	1	26:10	54:22	379:199	7
3	LTC Veselí nad Moravou	2	2	18:18	36:36	265:260	5
4	TJ Slavoj Vel. Pavlovice	1	3	6:30	12:61	145:393	5
5	Slovácký TK Břeclav	0	4	9:27	21:54	206:373	4
6	TOM Mikulov - nehraje	0	0	0:0	0:0	0:0	0

Věková kategorie: starší žactvo, II.TŘÍDA B

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	Sokol Lanžhot A	7	0	50:13	101:29	664:322	14
2	TC Bajda Kroměříž	6	1	53:10	108:29	742:357	13
3	SK Zlín-Mladcová	5	2	44:19	94:43	677:418	12
4	TK Natali	3	4	32:31	73:66	613:542	10
5	Sokol Slavkov u Brna	3	4	29:34	61:74	503:599	10
6	TCP Kyjov	3	4	24:39	53:80	494:605	10
7	TK Bystřice p.H.	1	6	17:46	36:93	325:634	8
8	Slovácký TK Břeclav	0	7	3:60	8:120	198:739	6

Věková kategorie: starší žactvo, III.TŘÍDA C

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	Sokol Lanžhot B	5	1	33:21	70:46	519:372	11
2	CEMO Mokrá-Horákov	5	1	31:23	67:49	531:424	11
3	ASK Blansko	4	2	27:27	57:57	492:474	10
4	TJ Slavoj Vel. Pavlovice	3	3	31:23	62:49	439:436	9
5	TK Šlapanice	2	4	27:27	58:57	467:470	8
6	TOM Mikulov	2	4	26:28	57:60	464:489	8
7	TK Velké Bílovice	0	6	14:40	32:85	341:588	6

Věková kategorie: mladší žactvo, I.TŘÍDA M

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	TC MJ-BLTC Brno B	7	0	49:13	101:29	690:312	14
2	TK TILIA Brno	6	1	47:16	97:36	665:417	13
3	TC Bajda Kroměříž	5	2	36:27	75:59	609:553	12
4	Sokol Lanžhot A	4	3	37:26	81:56	636:499	11
5	TK Natali	3	4	34:29	73:66	628:570	10
6	TC Brno. B	1	6	22:41	45:85	405:601	8
7	ŽLTC Brno	1	6	16:47	35:97	313:642	8
8	Sokol Letovice	1	6	10:52	26:105	341:693	8

Věková kategorie: mladší žactvo, III.TŘÍDA A

Pořadí	Klub	Vítězství	Porážky	Body	Sety	Hry	Body v tabulce
1	TJ Žďas Žďár n/Sázavou	5	0	35:10	72:25	508:296	10
2	Sokol Lanžhot B	4	1	29:14	61:32	433:293	9
3	SKT Tišnov	3	2	24:21	50:46	402:368	8
4	ASK Blansko	2	3	17:26	36:56	340:445	7
5	Tatran Brno Kohoutovice	1	4	19:26	46:53	410:420	6
6	TK ČLTK Jihlava	0	5	9:36	20:73	220:491	5

Věková kategorie: babytenis (do 9 let), Východ C

	TK Kunovice	TCP Kyjov	Sokol Lanžhot	Baník Lužice	TK Bzenec	body	skóre	
TK Kunovice		2/4	1/5	1/5	4/2	5	8/16	4
TCP Kyjov	4/2		5/1	5/1	6/0	8	20/4	1
Sokol Lanžhot	5/1	1/5		4/2	4/2	7	14/10	2
Baník Lužice	5/1	1/5	2/4		5/1	6	13/11	3
TK Bzenec	2/4	0/6	2/4	1/5		4	5/19	5

Věková kategorie: minitenis (do 7let), Východ B

	TCP Kyjov	TK Kunovice	TK Bzenec	Sokol Lanžhot	body	skóre	
TCP Kyjov		8/0,8/0,4/4	6/2,7/1,4/4	8/0,8/0,6/1	18	58/13	1
TK Kunovice	0/8,0/8,4/4		0/8,2/6,2/6	2/6,6/2,7/1	11	24/48	3
TK Bzenec	2/6,1/7,4/4	8/0,6/2,6/2		7/1,7/1,7/1	15	48/24	2
Sokol Lanžhot	0/8,0/8,1/6	6/2,2/6,1/7	1/7,1/7,1/7		10	13/58	4

TJ Sokol Lanžhot

oddíl stolního tenisu

pořádá **25. 9. 2010**

III. ROČNÍK TURNAJE

O POHÁR MĚSTA LANŽHOT

Srdečně zveme všechny příznivce.

Florbalová sezóna pomalu začíná

<PG>

Florbalové soutěže se přes léto tradičně nehrají a lanžhotští florbalisté se v tomto období věnovali letní přípravě. Na konci června se mix A a B týmu zúčastnil stejně jako v několika posledních letech mezinárodního turnaje Open game v Brně. Po dobrých výkonech se s turnajem rozloučil ve druhém kole play off, když prohrál 0:2 s druholigovým Hattrickem Brno. Po tomto turnaji už začala „suchá“ příprava v lanžhotských sportovních areálech, proložená účastí na turnaji v minikopané. Na konci srpna následovalo čtyřdenní soustředění v Bystřici nad Pernštejnem, které následně dva dny pokračovalo v hale Lužice.

Cílem soustředění byla kvalitní příprava na 1. kolo poháru ČFBÚ, hraného ve Slavkově u Brna o posledním srpnovém víkendu. Tam náš tým čekal soupeř Aligators Klobouky, bojující loňskou sezónou o postup do druhé ligy, a dále tři týmy z jihomoravské ligy – Boskovice, Telnice a Adamov. Výhrami nad Klobouky, Boskovicemi a Telnicí si Sokol Lanžhot zajistil první místo, na čemž nemohla nic změnit ani závěrečná prohra s Adamovem. Druhé kolo poháru ČFBÚ je na programu 11. a 12. září, lanžhotská skupina se odehraje nejspíše v Ostravě se soupeři z Horní Suché, Dačic, Vsetína a Bohumína.

www.florballanzhot.cz

INZERCE

prodej – servis - půjčovna

MALOTRAKTORY

pro farmu i komunální údržbu, pro zahradu i vinohrady

**Nové i použité malotraktory
tovární výroby se zajištěným servisem
a dodávkami spotřebních
i náhradních dílů**

*mulčery, pluhy, sekačky, vrtáky, obraceče,
štěpkovače, kultivátory, rosiče, zametače,
vleky, kabiny a další*

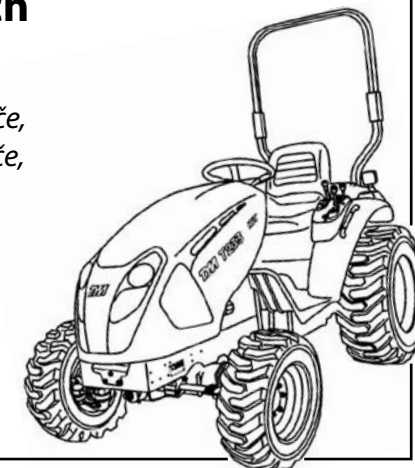
s fungujícím servisem od firmy:

TRAKTORSERVIS

Ořechov u Brna

tel.: **724784500- 503**

<http://eshop.traktorservis.cz>

**PROVÁDÍM
OPRAVY ODĚVŮ**

*výměna zipu do kalhot a sukní,
zkrácení kalhot, sukní,
halenek apod.*

Miroslava Tučková

Stráže 995 (později Náměstí 5)

tel.: 725 404 330

Poděkování

Miloš Straka, Brněnec

Ten Lanžhot je na pěkném kopečku, do daleka vidět tů věžičku... Pěsnička, kterou si pobrukuji hledíc z okna vlaku vždycky, když se po kratší, či delší době vracím do Lanžhota – někdy jen na otočku potěšit oko a duši, či na delší dobu při příležitosti lanžhotských hodů – svátku tradice a folkloru.

Jsem synem otce, který se narodil roku 1914 v Komárnově a jehož osud zavál na druhý konec republiky, kde jsem se narodil já, ale který na Lanžhot nikdy nezapomněl a občas se sem vracíval a s ním i já, jako malý kluk. Tenkrát se mi vryly do paměti zážitky spojené s Lanžhotem, na které vzpomínám dodnes.

Roky plynuly, bujaré mládí uznávalo jiné přednosti a ty zasunuly zážitky do pozadí, až do doby, kdy se poznenáhlu znovu vynořily a oslovily mne víc, než kdy předtím. A tak přišel den, kdy jsem se do Lanžhota vrátil. Byla sobota před hodama a já už do smrti nezapomenu na mrazení v zádech, když zazněla – Tá lanžocká mája tenká...

Následující roky se vracím pravidelně již v pátek, abych nepřišel o předhodové

Foto J. Halady

zpívání mužáků, v sobotu o stavění máje a v neděli slavnostní mši a odpolední hoši-je. Během roku mne s Lanžhotem spojuje, krom občasných návštěv, pouze váš zpravodaj. Musím říct, že se na něj vždy znovu těším a líbí se mi jeho zpracování i obsah. Mám rád tradice, písničky a folklor z Podluží, a proto bych vám všem, kteří se staráte o to, aby žily, mnohokrát děkuji. Vytrvejte a přinášejte dál radost a uspokojení tak, jak stejné přinášelo radost a uspokojení našim předkům.

Doufám, že i dnešní mladá generace po létech bujarosti dospěje do stádia, kdy zjistí, v čem jsou trvalé hodnoty, a bude je dál předávat našim potomkům, stejně jako naši otcové nám.

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: urad@lanzhot.cz, tel.: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Jaroslava Bartošová, telefon 519 336 794, e-mail: bartosova@lanzhot.cz
Vyhrazujeme si právo na gramatickou úpravu textů. Vyšlo: září 2010
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 4/2010 – 19. 11. 2010.

Šua sem sa podívat z tej lanžockej věže

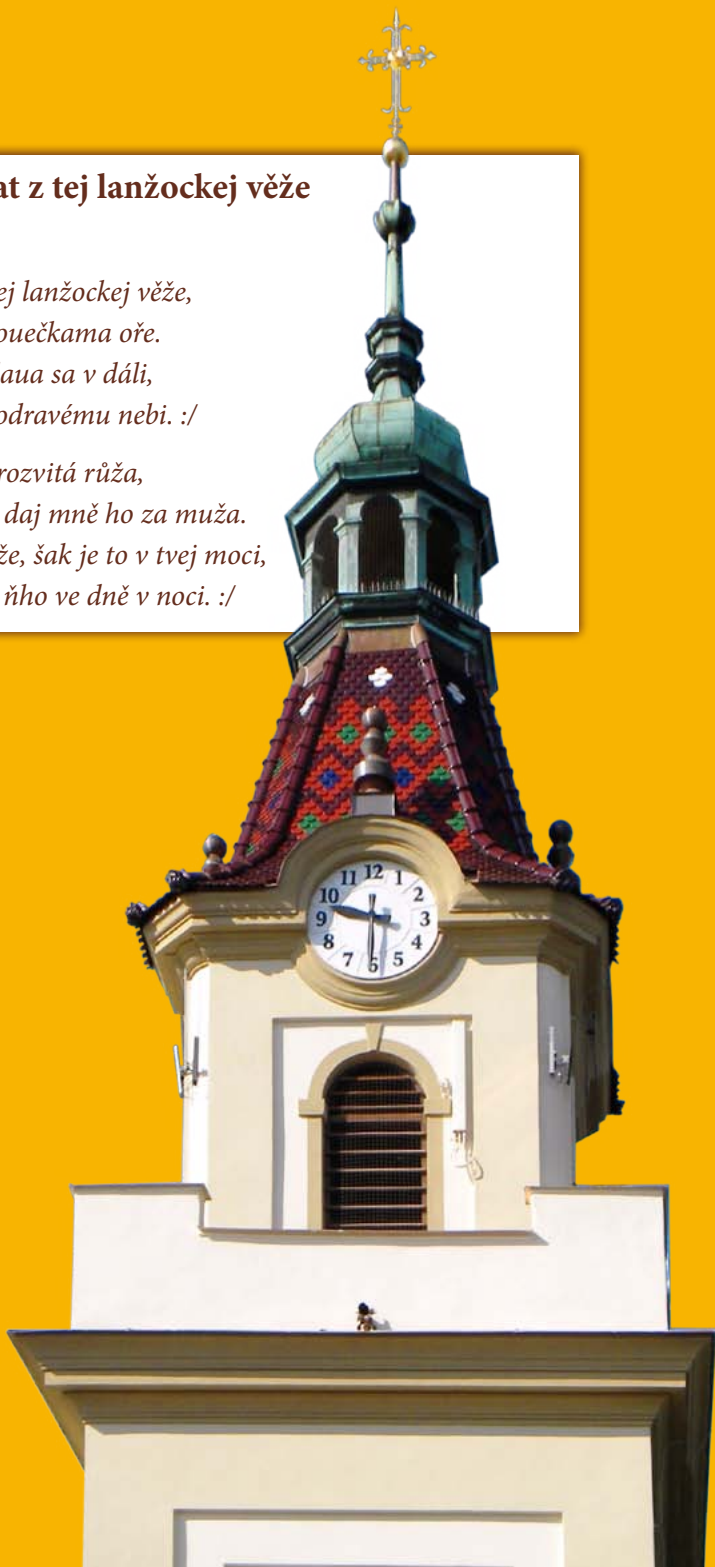
Rózka Horáková

*Šua sem sa podívat z tej lanžockej věže,
kde švarný Janošek s voučkama oře.*

*/: Konopná košelka bělaua sa v dáli,
spínaaua sem ruky k modravému nebi. :/*

*Šak je ten Janošek jak rozvitá růža,
daj mně ho, můj Bože, daj mně ho za muža.*

*/: Daj mně ho, můj Bože, šak je to v tvej moci,
dyt mňa srdce bolí pro ňho ve dně v noci. :/*

Hody v mateřské škole

foto: rodiče dětí

